

UMEÅ UNIVERSITET

Högskoleprovet våren och hösten 2022

Provtagargruppens sammansättning och resultat

Christina Wikström

Inga Laukaityte

Per-Erik Lyrén

BVM Nr 72, 2023

ISSN 1652-7313

Abstract

The Swedish Scholastic Assessment Test, or SweSAT (in Swedish: Högskoleprovet), is a selection instrument in the admission to university and higher education studies in Sweden. The purpose of the test is to serve as an alternative for those who are eligible for higher education but lack sufficiently competitive high school grades. The test is voluntary, with no limit on the number of times it can be taken. A test result is valid for eight years, and if an individual takes the test multiple times, the best result counts. The popularity of the test is high but influenced by factors such as changes in secondary education, the job market, and the demand for higher education. This leads to variations in the number of test-takers and their characteristics across different test administrations. The purpose of this report is to describe the groups of test-takers in the spring and autumn of 2022 in terms of their composition and results. The results are presented for test-takers of different genders, ages, and educational backgrounds. The report also discusses the equating process. Additionally, it explores the extent to which test-takers choose to take the test multiple times and their performances.

Sammanfattning

Högskoleprovet är ett urvalsinstrument i antagningen till universitets- och högskolestudier i Sverige. Tanken med provet är att det ska fungera som ett alternativ för den som är behörig till högre utbildning men som inte har tillräckligt konkurrenskraftiga gymnasiebetyg, och därigenom fungera som en andra chans till högre utbildning där det är konkurrens om studieplatserna. Provet är frivilligt, och det finns ingen gräns för hur många gånger provet kan tas. Ett provresultat är giltigt i åtta år och om en person har tagit provet flera gånger räknas det bästa resultatet. Provets popularitet påverkas av vad som händer inom gymnasieskolan, hur det ser ut på arbetsmarknaden och söktrycket till högre utbildning. Detta gör att antal provtagare och vilka som tar provet skiljer sig åt mellan provtillfällen. Syftet med denna rapport är att beskriva provtagargrupperna våren och hösten 2022 med avseende på sammansättning och resultat. Resultaten presenteras för provtagare med olika kön, ålder och utbildning. I rapporten beskrivs också normeringen av provresultaten, samt i vilken mån provtagare väljer att ta provet flera gånger och hur de presterar vid upprepade tillfällen.

Innehåll

Inledning	1
Högskoleprovet då och nu.....	4
Provets sammansättning och förändring över tid	7
Provtagargruppen 2022	10
Resultat för olika grupper av provtagare	13
Män och kvinnor	13
Utbildningsbakgrundens betydelse.....	16
Ålder.....	18
Social bakgrund	22
Normeringen av provet	23
Normeringen av den kvantitativa delen 2022	25
Totalpopulationen.....	25
Referenspopulation I	25
Referenspopulation II.....	26
Normeringen av den verbala delen 2022.....	27
Totalpopulationen.....	27
Referenspopulation I	27
Referenspopulation II.....	28
Utfallet från normeringen	28
Våren 2022.....	29
Hösten 2022.....	29
Upprepad provtagande	30
Sammanfattning och diskussion.....	34
Referenser.....	39

Inledning

Högskoleprovet är ett prov som utgör ett av de urvalsinstrument som används i antagningen till universitets- och högskoleutbildning i Sverige. Provet används i rangordningen av behöriga sökande om det är konkurrens om studieplatserna till en viss utbildning, men ger inte i sig behörighet till högskolestudier. För behörighet krävs gymnasieutbildning eller motsvarande, med särskilda krav på kurser beroende på vilken högskoleutbildning det gäller. Regelverket, som fastställs av regeringen och implementeras och följs upp av Universitets- och högskolerådet (UHR) respektive Universitetskanslersämbetet (UKÄ), fastställer att minst en tredjedel av platserna skall tilldelas behöriga sökande utifrån deras genomsnittliga gymnasiebetyg, och minst en tredjedel av platserna tilldelas behöriga sökande utifrån deras högskoleprovsresultat. Det finns också möjlighet att tilldela upp till en tredjedel av platserna på grundval av alternativa urvalsinstrument. I regel antar högskolorna en tredjedel av de sökande från högskoleprovgruppen och huvuddelen av de resterande sökande på basis av de sökandes genomsnittliga gymnasiebetyg.

Syftet med provet är att ge sökande till högskolan möjligheter att konkurrera om studieplatser även om betygen från gymnasieskolan inte var tillräckligt höga. Provet är därmed viktigt för den som på alternativa sätt eller senare i livet kompletterat eller förbättrat sina kunskaper, och för den som inte har en traditionell svensk gymnasieutbildning och därmed inte ett helt jämförbart betygsmedelvärde. Det kan också vara viktigt för den som av olika skäl fick oförtjänt låga eller otillräckliga gymnasiebetyg, och som behöver ett annat sätt att visa sin kunskapsnivå.

Även om en stor del av de som söker utbildningar där det är konkurrens om platserna tar högskoleprovet, så gör inte alla det. Provet är frivilligt att ta, och den som har tillräckligt höga betyg behöver inte provet för att bli antagen, eller kan välja bort det av andra skäl. Men för den som inte har konkurrenskraftiga betyg blir provet således en viktig andra chans till högre utbildning. Men provet är populärt även bland sökande med konkurrenskraftiga betyg och det kan finnas flera skäl till detta. Ett viktigt sådant är att provet enbart kan öka chanserna att bli antagen, inte minska dessa. I praktiken blir det nämligen så att den som söker med sina gymnasiebetyg, vilket i princip alla måste göra, och även tar högskoleprovet, hamnar i två urvalsgrupper. Den sökande blir därefter antagen från den grupp där han eller hon är rangordnad högst.

Högskoleprovet administreras två gånger per år. Provet är frivilligt och öppet för alla. Ett provresultat är giltigt i åtta år (en utökning från fem år från och

med 2020). Om en sökande till högre utbildning har tagit provet fler än en gång under den senaste åttaårsperioden räknas det bästa resultatet. Det betyder att provtagare inte har något att förlora på att ta provet fler gånger, mer än kostnaden och tiden som krävs för att göra provet. Det är därför inte ovanligt att personer tar provet flera gånger, även om det är en ansträngande övning. Provet är omfattande och tar en hel dag i anspråk, med fem provpass och mellanliggande raster. För provgenomförandet finns strikta tidsramar, och den tillgängliga tiden för att besvara uppgifterna är begränsad vilket gör att provet kan upplevas tidspressat. För optimal prestation krävs ofta planering inför provet och strategier vid provgenomförandet vad gäller i vilken ordning delar och uppgifter tas, vilket kan göra att den som tar provet för första gången kan göra misstag och känna att det finns möjligheter till förbättring. Vissa av de kunskaper och färdigheter som provet mäter kan förbättras genom repetition av exempelvis matematiska kunskaper från gymnasieskolan och genom att studera de typer av problem som provet presenterar. Detta gör att det första provtillfället kan bli något av ett lärtillfälle, och att det kan löna sig att ta provet fler gånger. Detta visar sig också i statistiken som redovisas för provet. En studie av Stenlund, Eklöf och Lyrén (2016) visade dock på en liten eller ingen skillnad mellan låg- och högpresterande när det gäller användande av olika strategier före och under provet.

Eftersom provet är frivilligt och intresset för provet varierar med kohorternas storlek, antalet platser i högskolan och hur situationen ser ut på arbetsmarknaden, så varierar antalet provdeltagare både mellan provtillfällen och över tid. Detta påverkar inte bara antalet provtagare utan också i viss mån hur provtagargruppen är sammansatt. Eftersom provtagargruppen förändras över tid är det viktigt att regelbundet följa upp provet, för att kunna studera vilka som tar provet och hur de presterar. Det är känt att det finns gruppskillnader mellan provtagare som har att göra med deras bakgrund och tidigare utbildning och prestationer, men ambitionen är att provet inte ska ge fördelar åt grupper av provdeltagare eller på något sätt fungera olika för olika grupper. Detta är en svår uppgift eftersom kunskapsskillnader ska visas genom provet samtidigt som individers bakgrund och utbildningsframgång ofta är sammankopplat. Uppföljningar av provet och hur det fungerar för provdeltagare med olika bakgrund har gjorts årligen sedan provet infördes, den senaste av Wikström & Laikaityte (2022).

Syftet med denna rapport är att beskriva provtagargruppen och hur de presterade på Högskoleprovet våren och hösten 2022, samt att göra jämförelser med provtagargrupper och deras prestationer tidigare år. För att ge läsare som inte är helt insatt i högskoleprovets bakgrund och egenskaper en förståelse för vad provet förväntas göra och hur provet är utformat följer

först ett avsnitt som beskriver provets historia och utveckling över tid. Därefter redovisas en beskrivning av hur provet ser ut idag. I avsnitten därefter redovisas och diskuteras statistik från de prov som administrerades under året 2022; vilka som tog provet under våren och hösten och hur de presterade. Rapporten avslutas med en sammanfattande diskussion av hur provet fungerar och ger förslag på inriktningar för vidare forskning.

Högskoleprovet då och nu

Högskoleprovet har en lång historia i det svenska utbildningssystemet, i stora delar oförändrat sedan det infördes 1977. Antagnings- eller urvalsprov är inte ovanliga ur ett internationellt perspektiv, men det svenska Högskoleprovet är unikt i flera hänseenden. Dels är det inte ett obligatoriskt prov, dels står det för sig självt i antagningssystemet, det vill säga att det inte kombineras med andra mått, exempelvis med betyg vilket är vanligt i andra utbildningssystem (Wikström, 2008). Det är också relativt unikt att ett prov används till i princip samtliga lärosäten som erbjuder högre utbildning, och att högskolornas föreskrifter när det gäller till exempel urval är centralt framställda. Det infördes även med ett annat syfte än traditionella urvalsinstrument då grundtanken var att erbjuda fler vägar in i högskolan, och på så sätt bredda rekryteringen till högskolan.

När högskoleprovet infördes 1977 var syftet att erbjuda en alternativ väg in i högskolan. De första åren betraktades som en försöksperiod där provet skulle ges till en begränsad grupp sökande. Målgruppen var äldre studenter som inte hade betyg från gymnasieskolan eller tillräckligt höga betyg för att kunna konkurrera om attraktiva studieplatser. Antagandet var att sökande kunde ha tillgodogjort sig viktiga kunskaper senare än under gymnasieskolan, till exempel genom yrkeserfarenhet. Provet erbjöds därför inledningsvis enbart till personer som var minst 25 år gamla och som hade minst fyra års arbetslivserfarenhet. De fick en egen kvotgrupp i antagningen till högskolan, och rangordnades efter sina högskoleprovsresultat. För en utförlig beskrivning av provets historia och utveckling se exempelvis Wedman (2017).

År 1991 trädde nya regler för antagning till universitets- och högskolestudier i kraft. Möjligheten att ta högskoleprovet öppnades för alla, något som gäller än idag, med skillnaden att det idag finns en nedre åldersgräns som infördes tillfälligt under covid-pandemin och permanent från och med våren 2022 (18 år med vissa undantag). I regel har samtliga sökande avgångsbetyg från gymnasieskolan eller motsvarande utbildning eftersom detta krävs för att ha behörighet till högskolan. Provet ger inte behörighet utan fungerar enbart som urvalsinstrument om det finns fler behöriga sökande än utbildningsplatser.

Högskolorna är ålagda att anta minst en tredjedel av de behöriga sökande på grundval av deras betyg (rangordnade genom genomsnittsbetyg) och minst en tredjedel på grundval av högskoleprovsresultat.

I praktiken innebär detta att den som tar Högskoleprovet, samt har den behörighet som respektive utbildning kräver, automatiskt hamnar i två ”köer”

– en för betygssurval och en för provurval (så kallade ”kvotgrupper”) - och väljs från den grupp där han eller hon hamnat bäst till i kön.

Provet har således i många år varit populärt bland sökande till högre utbildning, och den allra största gruppen provtagare är gymnasiestuderande eller personer som nyligen avslutat gymnasiet. Under hela 1980-talet, när enbart personer 25 år och äldre kunde söka högre utbildning genom ett Högskoleprovsresultat, togs högskoleprovet av cirka 10 000 personer varje år, med tre femtedelar på våren och två femtedelar på hösten. Efter att provet öppnats för alla ökade antalet provtagare avsevärt. Under 1990-talet togs provet av mellan 130 000 och 145 000 personer varje år, fortfarande med en liknande fördelning mellan vår och höst. Därefter minskade antalet provtagare och var som lägst år 2007, då provet genomfördes av totalt sett ungefär 65 000 personer under året. Därefter har antalet provtagare varierat. 2018 togs provet av nästan 102 000 provtagare, vilket var cirka 9 100 färre än året innan. 2019 minskade antalet provtagare med ytterligare 5 000, då provet genomfördes av drygt 97 000 provtagare. Under pandemin var grupperna mindre. I synnerhet under 2020 blev detta påtagligt med enbart 23 288 provtagare. Det låga antalet berodde på att vårens prov ställdes in och höstens prov gavs med strikta restriktioner vad gällde tillgänglighet. Under 2021, när restriktionerna lättade något och tre prov administrerades under året, tog 73 592 personer provet. Antalet provtagare ökade ytterligare 2022 med sammanlagt 96 229 provtagare. Det bör dock nämnas att detta är antalet genomförde prov och att dessa siffror inkluderar personer som gjort provet vid två tillfällen under året.

Sammantaget är det dock ett stort antal av de som söker till högre utbildning som tagit högskoleprovet. Till och med hösten 2022 har sammanlagt 93 provtillfällen anordnats. De förändringar i antalet prov som tas och som observerats över tid beror troligtvis på läget på arbetsmarknaden, konkurrensen till högskoleplatserna, och storleken på årskullarna. De flesta provtagare är omkring 20 år gamla, och storleken på kohorterna i denna åldersgrupp har därför stor betydelse. Förändringar i betygssystem och den osäkerhet som sådana för med sig antas också ha betydelse, där en uppgång i provtagande ses i samband med betygsreformer.

Förändringar av provet

En viktig del för provets transparens är att uppgifterna i provet och provets facit offentliggörs efter varje administration. Det innebär dock att varje nytt prov måste bestå av nya uppgifter, även om provets utformning i regel är oförändrat vad gäller de delprov som det innehåller och de kunskaper och färdigheter som de ska mäta. Varje prov ska vara jämförbart med tidigare

prov när det gäller vad provet mäter och hur svårt det är, och därför är det mycket viktigt att de uppgifter som ingår har prövats ut i förväg. Eventuella variationer i svårighet som ändå kan uppstå korrigeras genom den ekvivalering som sker och överföringen av råpoäng till normerad poäng, en procedur som beskrivs i denna rapport.

Historiskt sett har större förändringar av provet vad gäller innehåll och utformning genomförts vid några tillfällen. Dessa förändringar beskrivs mer i detalj av exempelvis Henrysson (1994), Henrysson och Wedman (1995), Wedman (2017) samt Lyrén och Ögren (2013). Den senaste större förändringen av provet skedde 2011. Då infördes nya delprov, och antalet kvantitativa uppgifter ökades så att det blev en jämn balans mellan provets verbala och kvantitativa delar, med 80 uppgifter inom respektive del. Några nya delprov introducerades och uppgifterna fördelades till viss del om inom de olika delproven. Detta har därefter inte förändrats. Provets nuvarande utformning beskrivs bland annat av Lyrén och Ögren (2013) samt nedan. Syftet med förändringarna 2011 var att göra det möjligt att redovisa ett normerat resultat för provets verbala och kvantitativa delar, och inte enbart totalresultatet som fram till dess varit fallet. Bakgrunden till detta var att det framförts önskemål att kunna vikta den kvantitativa eller verbala delen av provet högre än den andra i urvalet. Utbildningar med en teknisk och matematisk inriktning önskade en större betoning på provets matematiska del, och utbildningar som inte hade en matematisk inriktning hade ett större intresse för informationen från provets verbala delar. Detta har dock enbart genomförts på försök.

Provets sammansättning och förändring över tid

Högskoleprovet infördes 1977, vilket innebär ett stort antal provadministrationer och även, som tidigare nämnts, vissa förändringar av provets sammansättning och omfattning vid några tillfällen. I Tabell 1 nedan redovisas hur provets sammansättning har förändrats från den första provversionen till den nu gällande.

Tabell 1. Delproven och antalet uppgifter i högskoleprovet sett över tid.

Delprov	1977-1979	1980-1991	1992-1995	1996- vt 2011	ht 2011-
ORD	30	30	30	40	20
NOG	20	20	20	22	12
LÄS	30	24	24	20	20
DTK	20	20	20	20	24
STUF	20	20	-	-	-
AO	30	30	30	-	-
ELF	-	-	24	20	20
XYZ	-	-	-	-	24
KVA	-	-	-	-	20
MEK	-	-	-	-	20
Totalt	150	144	148	122	160

De prov som gavs under 2022 var således lika i utformning vad gäller delprov och antal uppgifter.

Provet har efter 2011 års förändringar haft en oförändrad utformning och sammansättning av innehåll, och liksom tidigare bestått av unika uppgifter vid varje provtillfälle. Det har däremot skett vissa förändringar som rör själva administrationen av provet, till exempel har det förekommit att delprovets ordningsföljd varierats för att försvåra fusk, och regelverket kring provet har också förändrats, till exempel genom införande av en lägre åldersgräns. Under covid-pandemiåren 2020-2022 skedde vissa förändringar i antal prov per år och nya regler kring provgenomförandet infördes temporärt. Under 2022 gavs tre prov under året, liksom året innan, i stället för två prov som är det normala. Med anledning av detta kommer denna rapport att redovisa statistik för tre prov.

Provgenomförandet

Som nämnts ovan så administreras Högskoleprovet i normalfallet vid två tillfällen varje år; en gång på våren och en gång på hösten, men 2022 administrerades ytterligare ett prov under våren. Detta var ett led i arbetet med att minska smittspridning under covid-pandemin, genom att möjliggöra ett mindre antal provdeltagare i provlokalerna. Under våren 2022 lättade restriktionerna i samhället och det blev mindre angeläget att minska antalet provdeltagare per provadministration, men då hade redan beslutet om ett extra provtillfälle under året skett och förberedelserna var långt gångna. Bortsett från det extra provtillfället genomfördes proven under året som tidigare, med provdagen indelad i fem provpass; två provpass med kvantitativa uppgifter, två provpass med verbala uppgifter, och ett provpass med utprövningsuppgifter (se Figur 1 nedan). Utprövningspasset består antingen av kvantitativa eller verbala uppgifter och är utformat på samma sätt som de reguljära provpassen av samma typ. Provtagarna får information om att ett av provpassen är ett utprövningspass men de får inte veta vilket det är eftersom det viktigt att provdeltagarna besvarar utprövningsuppgifterna efter bästa förmåga så att det därigenom går att få tillförlitlig information om hur de fungerar. Uppgifter som visar sig fungera väl kan komma att ingå i framtida prov, uppgifter som har brister kasseras eller revideras och provas om vid ett senare tillfälle. Uppgifterna i utprövningspasset redovisas inte i efterhand och räknas inte heller in i provresultatet. Utprövningspasset beskrivs därför inte heller närmare i denna rapport.

Varje provpass består av ett häfte med uppgifter som hämtats från fyra olika delprov – kvantitativa eller verbala. Det är tydligt angivet i provhäftet vilket delprov som uppgifterna hör till.

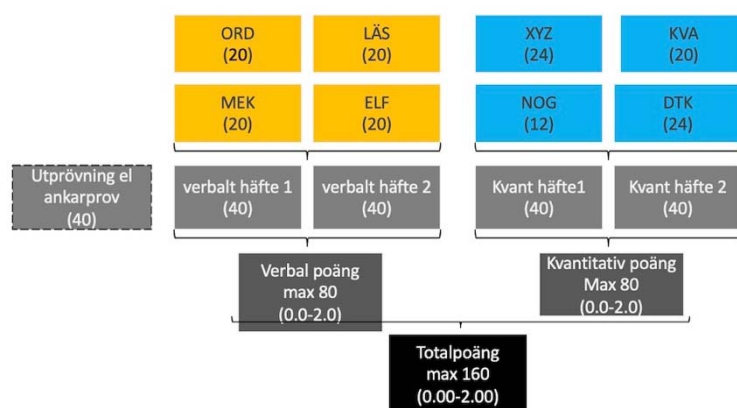
De kvantitativa delproven i Högskoleprovet är:

- XYZ, som mäter förmågan att lösa matematiska problem (24 uppgifter),
- KVA, som mäter förmågan att göra kvantitativa jämförelser (20 uppgifter),
- NOG, som mäter förmågan att hantera matematiska och logiska problem (12 uppgifter), och
- DTK, som mäter förmågan att hämta och tolka information från grafiska beskrivningar (24 uppgifter).

De verbala delproven är:

- ORD, som mäter svensk ordförståelse (20 uppgifter)
- MEK, som mäter förståelse av ord och begrepp i kontext (20 uppgifter),
- LÄS som mäter svensk läsförståelse (20 uppgifter), och
- ELF som mäter engelsk läsförståelse (20 uppgifter).

Varje provpass ges normalt 55 minuter som maxtid. Utökad provtid ges enbart till provdeltagare som har rätt till ett anpassat prov, i nuläget dyslektiker och personer med synskada. Det finns rekommendationer vad gäller tidsanvändning, eftersom vissa uppgifter bedöms mer tidskrävande än andra, men provdeltagarna får själva disponera tiden och i vilken ordning uppgifterna besvaras. Provet illustreras i figur 1 nedan.

Figur 1. Högskoleprovets sammansättning och utformning.

Provtagargruppen 2022

Under 2022 gavs högskoleprovet vid tre tillfällen; den 12 mars, den 07 maj och den 23 oktober. Vid provtillfället i mars togs provet av 21 871 personer, i maj av 23 556 personer och i oktober av 28 165 personer. Det är dock viktigt att komma ihåg att det inte innebär 73 592 unika provdeltagare, eftersom provet kan tas upprepade gånger och många tog provet både på våren och hösten.

För att kunna jämföra provtagargrupperna vid dessa provtillfällen och även med föregående års genomförda prov återges i

provtagarnas procentuella fördelning med avseende på kön, åldersgrupp och utbildningsnivå. Provtillfällen på våren redovisas som tillfällen A1 och A2, på hösten som B. Statistik från tidigare år visar att provtagargruppen har förändrats något över tid, i synnerhet om man går längre tillbaka i tid. En stabil trend är att antalet provtagare är fler på våren än på hösten, även om skillnaden har minskat i jämförelse med 80- och 90-talet. Andelen kvinnor som genomför provet har alltid varit något större än andelen män, med undantag för provtillfället våren 2012 då andelen kvinnor och andelen män var ungefär lika stora.

När provet öppnades för alla år 1991 ökade antalet provdeltagare dramatiskt, i synnerhet gällde det yngre provdeltagare som tidigare varit utestängda från provet. Andelen provtagare som är 20 år eller yngre ökade därefter successivt under 90-talet för att därefter stabiliseras, men på senare år har den gruppen blivit allt större. Hösten 2022 utgjorde den åldersgruppen 66 procent av provtagargruppen. Denna grupp är vanligtvis större på hösten än på våren, och under 2022 utgjorde den 61/62 procent av provtagargruppen på våren och 66 procent på hösten.

Tabell 2. Provtagarnas procentuella fördelning utifrån kön, ålder och utbildning.

År	19A+B	20B	21A1+A2	21B	22A1	22A2	22B
Kön							
Män	49	47	45	44	46	46	45
Kvinnor	52	53	55	56	54	54	55
Ålder							
≤ 20 år	61	69	52	45	61	62	66
21–24 år	22	13	30	30	24	24	20
25–29 år	10	7	11	13	8	8	7
30–39 år	5	7	6	9	5	5	5
≥ 40 år	2	4	2	3	2	2	2
Utbildning							
Grund/real-skola	2	2	2	2	2	2	2
Folkhögskola	2	2	1	2	2	2	1
Gymnasium ≤ 2 år	3	4	3	5	3	3	3
Gymnasium ≥ 3 år	79	81	77	70	80	80	79
Högskola ≤ 120 hp	8	5	10	12	8	8	8
Högskola > 120 hp	4	4	4	6	3	3	4
Ej angivet	2	2	2	2	2	2	3
Totalt antal	97 009	23 288	45 427	28 165	29 315	28 358	38 333

När det gäller utbildningsbakgrund har majoriteten av provtagarna en tre- eller fyraårig gymnasieutbildning. I Tabell 3 nedan redovisas hur män respektive kvinnor är procentuellt fördelade på utbildningsbakgrund (högsta angivna utbildning) vid de fyra senaste provtillfällena.

Över lag är skillnaderna mellan män och kvinnor mycket små. Den största skillnaden under perioden 21A–22B räknat i procentenheter är 2 procentenheter i gruppen *Gymnasium ≥ 3 år* på provet 21A1, som visas i Tabell 3 nedan.

Tabell 3. Män respektive kvinnor som deltog i högskoleproven 21A–22B, procentuellt fördelade efter högsta angivna utbildning.

Utbildning	21A1	21A2	21B	22A1	22A2	22B
	m/k	m/k	m/k	m/k	m/k	m/k
Grund/realskola	2/2	2/1	3/2	2/1	2/1	3/2
Folkhögskola	1/1	1/2	2/2	1/2	1/2	1/1
Gymnasium ≤ 2 år	4/3	3/3	4/5	3/3	3/3	3/3
Gymnasium ≥ 3 år	76/78	78/78	70/71	80/80	81/80	79/80
Högskola ≤ 120 hp	10/10	10/11	12/13	7/8	8/8	8/7
Högskola > 120 hp	4/4	4/4	7/6	3/4	3/3	4/4
Ej angivet	2/2	2/1	2/2	2/2	2/2	3/3

I Tabell 4 framgår hur män respektive kvinnor är procentuellt fördelade på olika åldersgrupper. Även här finns inga eller mycket små skillnader, och överstiger inte 2 procentenhet i någon grupp de senaste två åren. I provet 22B fanns inga könsskillnader förutom i åldersgruppen 30-39 år, där det var en procentenhets övervikt för kvinnor.

Tabell 4. Män respektive kvinnor som deltog i högskoleproven 21A-22B, procentuellt fördelade på olika åldersgrupper.

Ålder	21A1	21A2	21B	22A1	22A2	22B
	m/k	m/k	m/k	m/k	m/k	m/k
≤ 20 år	50/52	51/52	46/45	61/61	62/62	66/66
21–24 år	30/30	31/29	30/31	25/23	24/23	20/20
25–29 år	12/10	11/10	13/13	9/8	8/8	7/7
30–39 år	6/6	5/6	8/9	5/5	5/5	5/6
≥ 40 år	2/2	2/2	3/3	2/2	1/2	2/2

Resultat för olika grupper av provtagare

Män och kvinnor

I Tabell 5 visas hur samtliga som deltog i högskoleprovet 21A–22B presterade. Detta redovisas i poängmedelvärden för samtliga provtagare vid respektive tillfälle ("totalgruppen"), samt för män och kvinnor separat. Sett till hur provtagarna presterar på provet så är provtagarna i regel något bättre på den kvantitativa delen av provet än den verbala delen av provet, med undantag för de prov som gavs på hösten 2021 och våren 2022 (A1 och A2), då det omvända gällde. Det lägsta medelvärdet på högskoleprovet under perioden 21A–22B var på provet som gavs på hösten 2021 (21B) och det högsta medelvärdet var på provet som gavs på hösten 2022 (22B). Medelvärdet kan påverkas av både provets svårighetsgrad och gruppens förmågor. Fluktuationer i provets svårighetsgrad har dock ingen praktisk betydelse i urvalet, då provens svårighet justeras genom den så kallade normeringen. Proceduren för normeringen och utfallet från normeringen 2022 beskrivs senare i denna rapport.

Tabell 5. Poängmedelvärden (M) och standardavvikelser (s) för högskoleproven 21A–22B. Värdena redovisas för totalgruppen och för män respektive kvinnor, samt för skillnaden mellan män och kvinnor i råpoäng (m-k) och i standardavvikelseenheter (d). Motsvarande värden anges även för kvantitativ respektive verbal del av respektive prov.

Provtillfälle	Antal uppgifter	Totalt		Män		Kvinnor	
		M	s	M	M	m-k	d
21A1	160	88,9	27,3	95,0	83,8	11,2	0,41
21A1, kvant	80	44,8	16,0	49,0	41,3	7,7	0,48
21A1, verbal	80	44,1	14,5	46,0	42,5	3,5	0,24
21A2	160	89,4	26,4	95,1	84,7	10,4	0,39
21A2, kvant	80	44,9	15,8	49,0	41,5	7,5	0,48
21A2, verbal	80	44,5	14,1	46,0	43,2	2,8	0,20
21B	160	86,0	26,6	91,5	81,5	10,0	0,38
21B, kvant	80	41,2	15,5	45,4	37,7	7,7	0,50
21B, verbal	80	44,8	14,7	46,1	43,8	2,3	0,16
22A1	160	88,4	26,5	94,4	83,4	11,0	0,42
22A1, kvant	80	43,9	15,6	48,2	40,2	8,0	0,51
22A1, verbal	80	44,6	14,3	46,2	43,2	3,0	0,21

22A2	160	87,6	25,6	93,5	82,7	10,8	0,42
22A2, kvant	80	42,5	14,6	46,3	39,2	7,1	0,49
22A2, verbal	80	45,2	14,3	47,2	43,5	3,6	0,25
22B	160	90,3	27,4	96,8	84,9	11,8	0,43
22B, kvant	80	45,1	16,1	49,5	41,6	7,9	0,49
22B, verbal	80	45,1	14,6	47,3	43,4	3,9	0,27

Som visas i tabell 5 ovan finns det tydliga skillnader när det gäller hur män och kvinnor presterar på provet. Män presterar generellt sett högre än kvinnor, och på provet som helhet är poängskillnaden omkring 10 poäng. Män presterar bättre på både den kvantitativa och den verbala delen av provet, även om skillnaden är mindre på den verbala delen. Vid jämförelse inom grupperna presterar män bättre på den kvantitativa delen än på den verbala delen, medan det motsatta gäller för kvinnor.

En mer detaljerad jämförelse av hur män och kvinnor presterar på de olika delproven visas i tabell 6 nedan. Tabellen visar att det är de kvantitativa delproven XYZ, KVA och DTK, och det verbala delprovet ELF som svarar för de största könsskillnaderna. Av de prov som visas i tabellen (från 21A till 22B) visas ett liknande mönster hos delproven som tidigare år. Skillnaderna i råpoäng för de olika delproven varierade mellan 0,2 och 2,7, och skillnader i standardavvikelser (d) 0,05-0,48. Liksom året innan är det delprovet NOG som uppvisar de lägsta könsskillnaderna bland de kvantitativa proven. Såväl under våren som hösten 2022 skilde det i genomsnitt ca en råpoäng mellan män och kvinnor på det delprovet. De största könsskillnaderna bland de kvantitativa delproven visas på delproven XYZ och KVA, där skillnaderna är två poäng eller mer för KVA och nästan tre poäng för XYZ på provet som gavs i mars 2022 då skillnaderna var störst.

De verbala delproven uppvisar mindre könsskillnader än de kvantitativa delproven, undantaget ELF-provet. Det är relativt små skillnader mellan män och kvinnor i resultaten på ORD, LÄS och MEK (d från 0,2 till 1,0), medan delprovet ELF ligger närmare de kvantitativa delproven med en könsskillnad på mellan 2 och 2,4 poäng 2022, och skillnad i standardavvikelser mellan 0,43 och 0,48, vilket är något högre än året innan.

Tabell 6. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på de olika delproven 21A–22B för hela gruppen samt poängskillnad i råpoäng (m-k) och i standardavvikelseenheter (d) mellan män och kvinnor.

Delprov	21A1		21A2		21B		22A1		22A2		22B	
	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)	M (s)	m-k (d)
XYZ	13,8 (5,5)	2,4 (0,43)	13,5 (5,4)	2,4 (0,43)	12,5 (5,8)	2,3 (0,41)	13,4 (6,1)	2,7 (0,45)	13,5 (5,7)	2,2 (0,39)	13,5 (6,0)	2,4 (0,40)
KVA	11,2 (4,2)	2,1 (0,49)	10,8 (4,0)	2,3 (0,57)	10,5 (4,4)	2,1 (0,48)	11,1 (4,6)	2,2 (0,48)	11,1 (4,4)	2,0 (0,46)	11,4 (4,6)	2,1 (0,47)
NOG	6,7 (2,9)	1,0 (0,35)	6,5 (2,7)	0,9 (0,33)	6,2 (2,8)	1,2 (0,43)	6,3 (2,7)	1,1 (0,41)	6,2 (2,7)	1,1 (0,42)	7,1 (2,8)	0,9 (0,32)
DTK	12,4 (4,5)	1,7 (0,39)	12,6 (4,6)	1,9 (0,41)	13,4 (4,6)	2,2 (0,48)	13,0 (4,5)	2,0 (0,44)	11,8 (4,4)	1,8 (0,41)	13,2 (5,0)	2,5 (0,50)
ORD	11,0 (4,2)	-0,03 (0,01)	10,7 (4,3)	0,1 (0,03)	11,1 (3,9)	0,2 (0,05)	10,5 (4,3)	0,4 (0,09)	10,8 (4,1)	1,0 (0,23)	11,3 (3,9)	0,4 (0,11)
LÄS	10,4 (3,9)	0,4 (0,11)	10,1 (3,9)	0,6 (0,14)	10,2 (4,1)	0,5 (0,11)	10,8 (3,8)	0,4 (0,09)	11,5 (3,9)	0,3 (0,07)	11,1 (3,8)	0,5 (0,12)
MEK	10,9 (4,6)	0,7 (0,15)	10,5 (4,7)	0,9 (0,18)	10,9 (4,2)	0,8 (0,19)	11,7 (3,9)	0,2 (0,05)	11,1 (4,1)	0,4 (0,09)	11,1 (4,3)	0,67 (0,16)
ELF	11,5 (4,1)	1,2 (0,30)	11,2 (4,1)	1,2 (0,28)	10,3 (4,4)	2,0 (0,45)	11,7 (4,7)	2,0 (0,43)	11,7 (4,5)	2,0 (0,45)	11,7 (4,9)	2,4 (0,48)

Utbildningsbakgrundens betydelse

Tidigare analyser av provtagares prestationer har visat på ett tämligen starkt samband mellan utbildningsbakgrund och provresultat (Lyrén & Laukaityte, 2019; Wikström & Laukaityte, 2022). I Tabell 7 nedan redovisas poängmedelvärden för de som tog högskoleprovet våren och hösten 2022, indelade efter provtagarnas tidigare utbildning. Tabellen visar att det fortsatt finns ett tydligt samband som visar att det generellt är så att ju längre utbildning provtagarna har, desto högre provresultat.

Könsskillnaderna varierar något mellan grupperna, där provtagarna med folkhögskola som tidigare högsta utbildning uppvisar de lägsta skillnaderna i provpoäng mellan män och kvinnor, och de som har grundskola som högsta utbildning, eller studerat på högskola i mer än 3 år uppvisar de största skillnaderna. Det bör dock noteras att dessa grupper är små.

Tabell 7. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på högskoleprovet 22A–22B för hela gruppen samt poängskillnaden mellan män och kvinnor med olika utbildningsbakgrund (högsta angivna utbildning) för kvantitativ respektive verbal del samt för hela provet.

Prov	Kvantitativ del			Verbal del			Totalt		
Utbildning	M	s	m-k	M	s	m-k	M	s	m-k
22A1									
Grund/realskola	37,4	15,2	10,2	40,4	14,5	4,8	77,8	26,5	15,0
Folkhögskola	34,3	13,2	4,9	42,8	15,9	1,5	77,1	24,9	5,4
Gymn ≤ 2 år	32,6	12,1	6,4	39,6	14,2	6,6	72,3	23,3	14,0
Gymn ≥ 3 år	44,3	15,5	7,8	43,7	13,6	3,3	88,0	25,8	11,1
Högskola ≤ 120 hp	47,6	15,6	7,7	53,6	13,9	1,6	101,2	25,5	9,3
Högskola > 120 hp	46,4	15,5	8,5	56,8	16,2	4,3	103,2	28,0	13,8
<i>Totalt</i>	43,9	15,6	8,0	44,6	14,3	3,0	88,4	26,5	11,0
22A2									
Grund/realskola	38,7	15,1	9,1	39,0	13,7	5,0	77,7	25,8	13,1
Folkhögskola	36,1	13,9	5,6	42,5	15,9	3,2	78,6	25,5	8,8
Gymn ≤ 2 år	34,0	12,1	6,2	39,3	13,9	4,6	73,3	23,0	9,8
Gymn ≥ 3 år	45,0	15,7	7,3	43,4	13,4	2,9	88,4	24,7	10,3

Högskola ≤ 120 hp	49,2	15,5	7,2	52,6	13,2	2,0	101,9	24,7	9,2
Högskola > 120 hp	48,0	15,7	8,8	54,9	15,8	5,9	102,9	27,8	13,7
<i>Totalt</i>	44,9	15,8	7,5	44,5	14,1	2,8	89,4	26,4	10,4

22B

Grund/realskola	35,1	14,2	8,8	40,1	14,4	4,9	75,2	24,9	13,8
Folkhögskola	34,2	13,6	4,6	43,4	15,9	0,8	77,6	25,9	4,4
Gymn ≤ 2 år	31,3	11,9	7,8	39,3	14,2	5,2	70,6	22,8	12,0
Gymn ≥ 3 år	41,0	15,2	8,3	43,1	13,6	2,3	84,0	25,3	9,6
Högskola ≤ 120 hp	46,0	15,4	7,2	53,0	13,7	2,0	99,0	25,1	9,3
Högskola > 120 hp	46,6	15,8	8,4	57,1	16,1	4,3	103,7	28,3	12,8
<i>Totalt</i>	41,2	15,5	7,7	44,8	14,7	2,3	86,0	26,6	10,0

Det är inte enbart utbildningens längd, utan också typen av utbildning som visar ett tydligt samband med provresultatet. Av Tabell 2 framgick att den allra största gruppen består av provtagare som har en tre- eller fyraårig gymnasieutbildning (cirka 80 %). Eftersom det finns flera olika tre- eller fyraåriga gymnasieutbildningar kan det vara relevant att göra ytterligare uppdelningar av denna grupp. I Tabell 8 nedan visas resultaten för olika utbildningsinriktningar för de provtagare som avslutat treårig gymnasieutbildning.

Tabell 8. Poängmedelvärde (M) på högskoleprovet 22A och 22B för män respektive kvinnor med avslutad treårig gymnasieutbildning uppdelade efter gymnasieinriktning.

Prov	H		S		E		N		T	
	M	Kv	M	Kv	M	Kv	M	Kv	M	Kv
22A1										
Antal	24	66	863	1503	1089	991	1162	1351	997	227
Kvant	37,0	31,7	39,0	32,4	44,0	36,2	55,9	48,8	49,7	46,7
Verb	47,5	43,4	46,0	41,1	43,8	40,6	49,9	45,9	45,6	44,8
Tot	84,6	75,1	85,0	73,5	87,8	76,8	105,8	94,6	95,3	91,5
22A2										
Antal	24	66	863	1503	1089	991	1162	1351	997	227

Kvant	37,0	31,7	39,0	32,4	44,0	36,2	55,9	48,8	49,7	46,7
Verb	47,5	43,4	46,0	41,1	43,8	40,6	49,9	45,9	45,6	44,8
Tot	84,6	75,1	85,0	73,5	87,8	76,8	105,8	94,6	95,3	91,5

22B

Antal	24	66	863	1503	1089	991	1162	1351	997	227
Kvant	37,0	31,7	39,0	32,4	44,0	36,2	55,9	48,8	49,7	46,7
Verb	47,5	43,4	46,0	41,1	43,8	40,6	49,9	45,9	45,6	44,8
Tot	84,6	75,1	85,0	73,5	87,8	76,8	105,8	94,6	95,3	91,5

Tabell 8 ovan visar att provtagare som gått en naturvetenskaplig utbildning har högst totalresultat, och provtagare som genomgått humanistisk utbildning har lägst totalresultat. Denna ordning mellan gymnasieutbildningarna har i huvudsak gällt alltsedan provet infördes 1977 och tycks inte påverkas av förändringar av vare sig provet eller gymnasieskolan.

Vad gäller skillnaderna mellan kvinnor och män kan konstateras att även inom gymnasieutbildningar/inriktningar har kvinnorna genomgående lägre provresultat än männen. Kvinnor från naturvetenskaplig utbildning har dock betydligt högre resultat än män från övriga gymnasieutbildningar (med undantag för provet som gavs våren 2018). Sammanfattningsvis kan man säga att resultatskillnaderna mellan gymnasieutbildningarna är betydligt större än skillnaderna mellan kvinnor och män.

Ålder

En annan bakgrundsvariabel av betydelse för provprestation är ålder. Eftersom högskoleprovet tidigare var öppet för alla, och på senare år för alla som fyller 18 år det aktuella året som provet ges, finns provtagare av olika åldrar representerade i provtagargruppen. Personer som relativt nyligen avslutat sina gymnasiestudier och som ännu inte påbörjat högre utbildning är av naturliga skäl överrepresenterade. I Tabell 9 nedan redovisas olika åldersgruppers resultat på de prov som gavs 2022, totalt samt för respektive provdel.

Tabell 9. Poängmedelvärde (M) och standardavvikelse (s) på högskoleprovet 22A–22B för hela gruppen samt poängskillnad mellan män och kvinnor i olika åldersgrupper för kvantitativ respektive verbal del samt för hela provet.

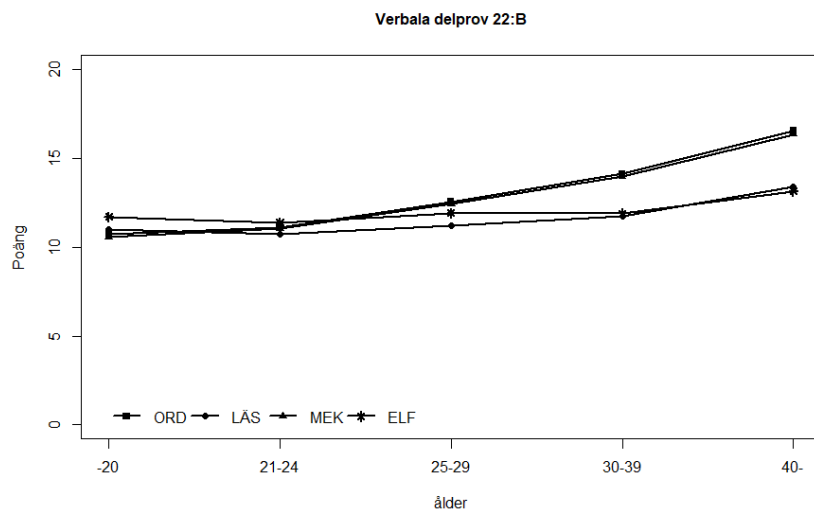
Prov	Kvantitativ del			Verbal del			Totalt		
Ålder	M	s	m-k	M	s	m-k	M	s	m-k
22A1									
≤ 20 år	45,9	15,4	8,2	43,3	13,4	2,6	89,3	25,9	10,9
21-24 år	41,9	15,6	7,3	44,2	14,5	2,5	86,1	27,0	9,8
25-29 år	39,2	14,9	8,0	48,0	15,1	4,4	87,3	26,7	12,3
30-39 år	37,2	14,7	8,2	51,8	16,5	7,5	89,0	28,3	15,7
≥ 40 år	38,5	15,7	10,5	55,0	18,2	7,8	93,5	30,5	18,4
22A2									
≤ 20 år	44,1	14,6	7,7	44,1	13,6	3,6	88,2	25,4	11,3
21-24 år	41,1	14,5	5,3	44,9	14,4	2,6	85,9	25,8	7,8
25-29 år	38,2	14,0	6,5	47,5	15,1	5,0	85,7	25,9	11,5
30-39 år	37,4	13,6	8,2	52,3	16,3	7,8	89,7	26,7	16,0
≥ 40 år	36,8	12,9	8,7	56,8	17,2	11,4	93,6	26,6	20,1
22B									
≤ 20 år	47,3	15,7	8,2	44,0	13,7	3,6	91,4	26,7	11,8
21-24 år	41,6	15,8	6,0	44,3	14,8	3,1	85,9	27,7	9,2
25-29 år	40,1	15,5	7,9	48,1	15,7	5,3	88,2	28,3	13,2
30-39 år	38,7	15,6	9,3	51,8	16,7	8,2	90,4	29,3	17,5
≥ 40 år	43,5	17,1	12,5	59,5	16,6	8,8	103,0	30,5	21,4

Den genomsnittliga totalpoängen varierar med enbart några poäng över åldersgrupperna. De äldsta provtagarna är den grupp som presterar bäst, sett till totalpoäng. När man tittar på provdelarna separat blir det dock tydligt att provtagarna inom de olika åldersgrupperna har olika styrkor. Den äldsta gruppen presterar i särklass bäst på den verbala delen av provet, medan den yngsta gruppen presterar bäst på den kvantitativa delen. Dock är övertaget hos den äldsta gruppen större, vilket avspeglas i totalresultatet.

Detta mönster har varit relativt stabilt under många år, men med vissa avvikelser. Under provets tidiga år hade de yngsta och de äldsta provtagarna de lägsta provresultaten. Sedan 1996, när provets sammansättning genomgick relativt stora förändringar, ändrades detta till att de äldsta provtagarna hade det högsta genomsnittliga provresultatet. Detta beror troligen på att delprovet ORD utökades med 10 uppgifter, och eftersom vokabulär i regel utvecklas över tid, betyder det att ju högre ålder desto högre genomsnittligt resultat på det delprovet. Men även efter den senaste förändringen hösten 2011, där ordprovet fick färre uppgifter till förmån för andra delprov, har de äldsta provtagarna det högsta genomsnittliga resultatet på den verbala delen i provet, liksom för provet i helhet. Man bör dock komma ihåg att den äldsta gruppen provtagare är en mycket liten grupp, endast två-tre procent av provtagargruppen. Mellan 61 och 66 procent av provtagargruppen är 20 år eller yngre och ungefär 86 procent är under 25 år. Andelen unga, 20 år eller yngre, är större på hösten än våren.

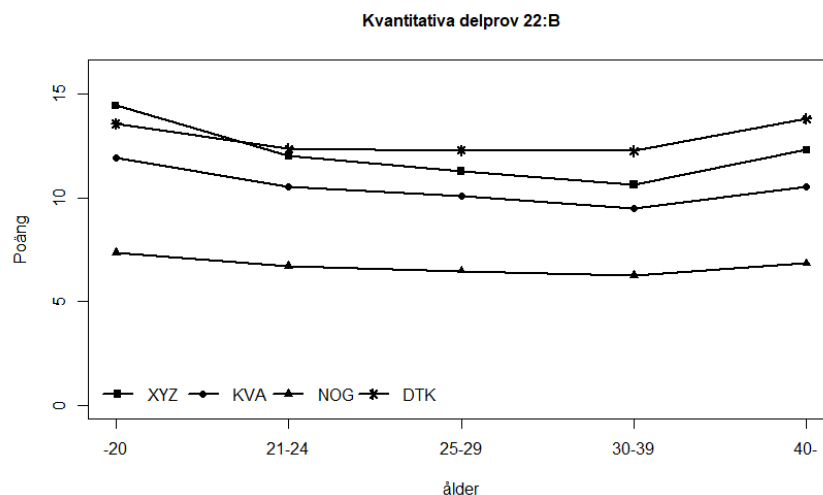
Detta betyder att den verbala delen av provet får ett stort genomslag till fördel för äldre provtagare. När det gäller den kvantitativa delen så har den yngsta gruppen alltså det högsta genomsnittliga resultatet. Det kan bero på att det finns en fördel av att ha gymnasiets matematikkurser nära i tid, att matematiska färdigheter avtar med tid om de inte repeteras, eller så är det en effekt av självselektionen till provet. Skillnaden i resultat mellan åldersgrupperna är dock betydligt mindre på den kvantitativa delen än vad den är på den verbala delen.

I Figur 1 och 2 visas grafiskt hur olika åldersgrupper har presterat på de olika delproven på provet hösten 2022. Det är tydligt att delproven ORD och MEK har ett starkt positivt samband med ålder, dvs. ju äldre provtagaren är desto högre resultat, medan delproven LÅS och ELF uppvisar ett svagare samband med ålder.

Figur 1. Genomsnittligt provresultat på de olika verbala delproven hösten 2022 för provtagare i olika åldersgrupper.

Delproven NOG och DTK uppvisar inga tydliga samband mellan resultat och ålder. Däremot finns det för delproven XYZ och KVA ett visst samband med ålder då yngre provdeltagarna presterar bättre än äldre. Högst resultat på dessa två delprov har den yngsta gruppen, som består av personer som fortfarande finns inom gymnasieskolan eller nyss lämnat den.

Figur 2. Genomsnittligt provresultat på de olika kvantitativa delproven hösten 2022 för provtagare i olika åldersgrupper.

Social bakgrund

Provtagarnas socioekonomiska bakgrund ingår inte i den bakgrundsinformation som insamlas i samband med provgenomförandet. Av detta skäl kan inte regelbundna analyser av den socioekonomiska bakgrundens betydelse göras på samma sätt som för kön, utbildning och ålder. Det har dock genomförts särskilda studier av sambandet mellan den sociala bakgrunden och provresultat tidigare, men resultaten är inte entydiga. En studie av Stage (2005) visade på en tydlig skillnad i provresultat när grupper med olika social bakgrund jämfördes, medan en studie av Wikström och Wikström (2017) visade på relativt små skillnader, när de kontrollerade för andra bakgrundsvariabler för att göra grupperna jämförbara. Detta antyder att grupperna som tar provet inte är helt jämförbara, vilket är en effekt av att det sker en självselektion till provet.

Det skedde också utprovningar och analyser av gruppskillnader inför revideringen av högskoleprovet 2011. För detta syfte inhämtades registerdata med bakgrundsinformation från SCB. Efter att dessa data analyserats var slutsatsen att det nya provet sannolikt inte skulle fungera på olika sätt för dessa grupper (Stage & Ögren, 2010). Gruppskillnader är dock svårstuderat, dels på grund av att man kan misstänka att provtagargrupperna inte varit helt jämförbara över tid, dels på grund av att själva måtten för socioekonomisk bakgrund har ändrats.

En ny utvärdering ägde rum ett par år efter att det reviderade provet införts. Studien visade att föräldrarnas utbildningsnivå har stor betydelse för resultatet på såväl den kvantitativa som den verbala delen av högskoleprovet (Lyrén & Ögren, 2013). Mot bakgrund av den problematik som beskrevs ovan var det återigen svårt att göra jämförelser med tidigare prov.

Normeringen av provet

Ett provresultat från högskoleprovet är giltigt i åtta år. Detta innebär att poäng från olika provtillfällen, och därmed olika prov, ska vara strikt jämförbara. Detta är viktigt ur ett rättviseperspektiv och med tanke på den hårda konkurrens som finns till många studieplatser.

Prov som är jämförbara vad gäller innehåll och svårighet på ett sådant sätt att de kan anses vara utbytbara med varandra benämns *parallella*. Ambitionen med högskoleprovet är att de provversioner som ges vid olika provtillfällen ska vara parallella. För att ge förutsättningar för parallellitet krävs ett systematiskt och rigoröst arbete när det gäller utveckling, utprovning och urval av nya uppgifter för varje nytt prov. I utvecklingen av delproven krävs att varje delprov anpassas till en modell för hur provet ska se ut med avseende på kognitiv nivå, innehållskategorier, uppgiftsformat, informationsmängd, ämnesområden, figurtyp och lösningsprocedur, samt att enskilda uppgifter och därmed hela delprovet har kända definierade svårighetsnivåer, att varje uppgift ska diskriminera (skilja mellan personer som har/inte har den efterfrågade kunskapen) på ett tillfredsställande sätt och ha balans vad avser felaktiga svarsförslag.

Även om det genom ett rigoröst arbete och skickliga provkonstruktörer är möjligt att konstruera prov som är relativt lika varandra när det gäller vad de mäter och hur svåra de är, så är det i princip omöjligt att uppnå den exakthet som krävs för att resultat ska vara helt jämförbara på den nivå som krävs för högskoleprovet. För detta måste vissa justeringar ske så att poängen från varje nytt prov kan läggas på samma skala och vara kalibrerat med tidigare prov. Detta görs genom omfattande analyser av den data som varje nytt prov genererar och jämförelser med tidigare prov. När resultat korrigeras statistiskt på detta sätt kallas det för *ekvivalering*. I högskoleprovets fall är ekvivaleringen en del av *normeringen*, vilket är den procedur som fastställer relationen mellan råpoäng (antal rätta svar) och normerad poäng, som i högskoleprovets fall sträcker sig på en skala från 0.0 till 2.0.

Transformeringen av råpoäng till normerad poäng har alltså som främsta syfte att resultaten skall vara jämförbara från ett provtillfälle till ett annat. Det ska, som tidigare nämndes, vara lika lätt eller svårt att erhålla en viss

normerad poäng vid ett provtillfälle som ett annat, oavsett om sammansättningen av provtagargruppen eller om provens svårighetsgrad skiljer sig åt. Eftersom resultaten är giltiga i åtta år måste den normerade poängen vara jämförbar över minst 16 provtillfällen, vilket innebär att normeringen av högskoleprovet är en mycket grannlaga uppgift. Sedan provet förändrades 2011, och den verbala och den kvantitativa delen av provet blev lika stora i antal uppgifter, normeras den kvantitativa och den verbala delen av provet var för sig eftersom de ska ha lika stor vikt. Detta innebär att provtagarna får två separata normerade poäng. Medelvärdet av dessa två poäng används sedan för att rangordna de sökande till högskoleplatserna. I följande avsnitt beskrivs hur normeringen av högskoleprovet går till i praktiken.

Tillvägagångssätt

För att fastställa de olika poänggränserna för den normerade poängen sker en sammanvägning av olika jämförelser, som går till enligt följande: Först jämförs provtagarnas poäng från olika provtillfällen och information från uppgifter som har liknande egenskaper. Detta tillvägagångssätt kallas vanligtvis för en ankarprovsdesign. Därefter studeras information från så kallade referensgrupper. Referensgrupperna består av ett urval av provtagare från olika provtillfällen som förväntas vara jämförbara (se nedan). Syftet med detta är att hantera problemet med att provtagarna skiljer sig åt mellan tillfällen som kan göra det svårt att studera skillnader hos provet. Denna så kallade *likagrupsdesign* har använts så länge provet har funnits, även om referensgrupperna justerats något över tid.

Den första referensgruppen, Referenspopulation I, väljs ut via ett stratifierat urval så att fördelningen av kön, ålder och utbildning alltid är densamma. Denna grupp består av 20 000 provtagare. Syftet är att eventuella skillnader i provutfall för denna grupp ska kunna relateras till skillnader i provet. Den andra referensgruppen, Referenspopulation II, utgörs av de provtagare som går eller har gått ett treårigt gymnasieprogram och som vid höstens prov är mellan 18 och 20 år gamla och vid vårens prov är mellan 19 och 21 år gamla.

Både ankarprovsekvivaleringen och likagruppsekvivaleringarna görs på respektive provdel, och den slutliga normerade poängen erhålls därefter genom att beräkna medelvärdet av den normerade poängen på den kvantitativa och den verbala delen. Den normerade poängen är på en skala från 0.0 till 2.0 för de två provdelarna, och följaktligen 0.00–2.00 även för den totala normerade poängen.

Nedan beskrivs hur normeringen av provet genomfördes 2022 och hur provtagargrupperna presterade vid vår- och höstadministrationen av provet, både när det gällde totalresultatet och på de två provdelarna.

Normeringen av den kvantitativa delen 2022

Totalpopulationen

Vid vårens första prov, 22A1 som gavs i mars månad, var medelvärdet på den kvantitativa delen av högskoleprovet $M_{\text{tot}}=43,9$ för totalgruppen, med standardavvikelsen $S=15,6$. Medelvärdet för männen var $M_m=48,2$ och för kvinnorna $M_k=40,2$. Jämfört med provet våren 2021 var medelvärdet 0,9 poäng lägre. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,3 poäng större och spridningen var 0,4 poäng mindre jämfört med provet som gavs året innan, dvs i mars 2021.

Vid vårens andra prov, 22A2, som gavs i maj, var medelvärdet på den kvantitativa delen av högskoleprovet $M_{\text{tot}}=42,5$ för totalgruppen, med standardavvikelsen $S=14,6$. Medelvärdet för männen var $M_m=46,3$ och för kvinnorna $M_k=39,2$. Medelvärdet var 2,4 poäng lägre jämfört med provet maj 2021 och 1,4 poäng lägre än på marsprovet 2022. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,4 poäng mindre och spridningen var 1,2 poäng mindre jämfört med majprovet 2021.

Vid höstens provtillfälle, dvs provet 22B, var medelvärdet $M_{\text{tot}}=45,1$ för totalgruppen, med standardavvikelsen $S=16,1$. För männen var medelvärdet $M_m=49,5$ och för kvinnorna $M_k=41,6$. Jämfört med provet ett år tidigare, dvs. hösten 2021, var medelvärdet 3,9 poäng högre. Skillnaden mellan män och kvinnor på den kvantitativa delen var 0,2 poäng större med en 0,6 poäng större spridning jämfört med hösten 2021.

Referenspopulation I

Som nämndes ovan så består referenspopulation I av ett stratifierat urval av 20 000 provtagare, baserat på kön, ålder och utbildning.

Vid vårens första provtillfälle, som ägde rum i mars, var medelvärdet för referenspopulation I $M_I=44,3$, med standardavvikelsen var $S=15,5$. Medelvärdet för männen var $M_{Im}=48,7$ och för kvinnorna $M_{Ik}=40,3$. Medelvärdet var 1,8 poäng lägre jämfört med provet som genomfördes mars 2021. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,4 poäng större, med en 0,3 poäng större spridning.

Vid vårens andra provtillfälle, som ägde rum i maj, var medelvärdet för referenspopulation I $M_I=42,8$, med standardavvikelsen var $S=14,6$.

Medelvärde för männen var $M_{Im}=46,6$ och för kvinnorna $M_{Ik}=39,2$. Medelvärde var 3,4 poäng lägre jämfört med provet som genomfördes maj 2021. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,5 poäng mindre, med en 1,3 poäng mindre spridning.

Vid höstens provtillfälle var medelvärdet för referenspopulation I $M_I=45,0$, med standardavvikelsen $S=16,1$. Medelvärdet för männen var $M_{Im}=49,5$ och för kvinnorna $M_{Ik}=40,9$. Jämfört med det prov som genomfördes året innan, det vill säga hösten 2021, var medelvärdet 2,3 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,4 poäng större och spridningen var 0,5 poäng större.

Referenspopulation II

Referenspopulation II består av provtagare som vid höstens provtillfälle är mellan 18 och 20 år gamla och vid vårens provtillfälle är mellan 19 och 21 år gamla och som går eller har gått ett treårigt gymnasieprogram.

Vid det första provtillfället, i mars 2022, var medelvärdet för referenspopulation II $M_{II}=45,3$, med standardavvikelsen $S=15,3$. För män var medelvärdet $M_{IIm}=49,8$ och för kvinnor $M_{IIk}=41,5$. Jämfört med marsprovet 2021 var medelvärdet 1,8 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,2 poäng större och spridningen var 0,5 poäng större.

Vid vårens andra provtillfälle, i maj 2022, var medelvärdena för referenspopulation II liknade de för provtillfället i mars. Det totala medelvärdet var $M_{II}=43,4$, med standardavvikelsen $S=14,4$. För män var medelvärdet $M_{IIm}=47,4$ och för kvinnor $M_{IIk}=40,0$. Jämfört med provet året innan, i maj 2021, var medelvärdet 3,7 poäng lägre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,5 poäng mindre och spridningen var 1,2 poäng mindre.

Vid höstens provtillfälle var medelvärdet för referenspopulation II $M_{II}=47,9$ med standardavvikelsen $S=15,5$. För män var medelvärdet $M_{IIm}=52,5$ och för kvinnor $M_{IIk}=44,2$. Jämfört med året innan, det vill säga hösten 2021, var medelvärdet 3,7 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,9 poäng större och spridningen 0,3 poäng större.

Normeringen av den verbala delen 2022

Totalpopulationen

Vid vårens första provtillfälle, i mars 2022, var medelvärdet för totalgruppen $M_{\text{tot}}=44,6$ med standardavvikelsen $S=14,3$. Medelvärdet för männen var $M_{\text{m}}=46,2$ och för kvinnorna $M_{\text{k}}=43,2$. Jämfört med provet året innan, det vill säga i mars 2021, var medelvärdet 0,5 poäng högre, totalt sett. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,5 poäng mindre och spridningen var 0,2 poäng mindre.

Vid det andra vårens provtillfälle, i maj 2022, var medelvärdet för totalgruppen $M_{\text{tot}}=45,2$ med standardavvikelsen $S=14,3$. Medelvärdet för männen var $M_{\text{m}}=47,2$ och för kvinnorna $M_{\text{k}}=43,5$. Medelvärdet var 0,7 poäng högre jämfört med provet året innan, i maj 2021, och 2,6 poäng högre än medelvärdet på marsprovet 2022. Skillnaden mellan män och kvinnor var 0,9 poäng större och spridningen var 0,4 poäng mindre än vid provet maj 2021.

Vid höstens provtillfälle var medelvärdet för totalgruppen $M_{\text{tot}}=45,1$, med standardavvikelsen $S=14,6$. Medelvärdet för män var $M_{\text{m}}=47,3$ och för kvinnor $M_{\text{k}}=43,4$. Jämfört med provet hösten 2021 var medelvärdet 0,3 poäng högre, totalt sett. Skillnaden mellan män och kvinnor var 1,6 poäng högre och spridningen var 0,1 poäng mindre än året innan.

Referenspopulation I

För referenspopulation I, dvs. det stratifierade urvalet baserat på provtagarnas bakgrund som beskrevs ovan, var medelvärdet vid vårens första provtillfälle, dvs provet som gavs i mars, $M_{\text{I}}=45,7$, med standardavvikelsen $S=14,5$. För männen var medelvärdet $M_{\text{Im}}=47,2$ och för kvinnorna $M_{\text{Ik}}=44,4$. Jämfört med året innan, provet som gavs i mars 2021, var medelvärdet 1,6 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,7 poäng mindre och spridningen var densamma.

Vid vårens andra provtillfälle, dvs. i maj 2022, var medelvärdet för referenspopulation I $M_{\text{I}}=46,2$, med standardavvikelsen $S=14,5$. Medelvärdet för männen var $M_{\text{Im}}=48,1$ och för kvinnorna $M_{\text{Ik}}=44,5$. Jämfört med året innan, provet som gavs i maj 2021, var medelvärdet 0,7 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 1,0 poäng större och spridningen var 0,4 poäng större.

Vid höstens provtillfälle var medelvärdet för referenspopulation I $M_{\text{I}}=46,2$ med standardavvikelsen var $S=15,0$. För männen var medelvärdet $M_{\text{Im}}=48,5$ och för kvinnorna $M_{\text{Ik}}=44,1$. Jämfört med året innan, hösten 2021, var

medelvärde 1,0 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 2,3 poäng större och spridningen var 0,4 poäng större.

Referenspopulation II

För referenspopulation II, dvs. det urval som består av provtagare som gått ett 3-årigt teoretiskt gymnasieprogram och är 18–20 år (höstens prov) och 19–21 år (vårens prov) var medelvärdet på vårens första prov som gavs i mars $M_{II}=43,5$, med standardavvikelsen $S=13,2$. För männen var medelvärdet $M_{II\text{m}}=45,0$ och för kvinnorna $M_{II\text{k}}=42,3$. Jämfört med provet i mars året innan (2021), var medelvärdet 0,3 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 0,3 poäng mindre och spridningen 0,2 poäng mindre.

Vid vårens andra prov som gavs i maj 2022, var medelvärdet för referenspopulation II $M_{II}=44,4$, med standardavvikelsen $S=13,4$. För män var medelvärdet $M_{II\text{m}}=46,1$ och för kvinnor $M_{II\text{k}}=42,9$. Jämfört med provet i maj 2021 var medelvärdet 1,2 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor 0,8 poäng större och spridningen 0,3 poäng större.

Vid höstens tillfälle var medelvärdet för referenspopulation II $M_{II}=44,4$, med standardavvikelsen $S=13,5$. Männen medelvärde var $M_{II\text{m}}=46,4$ kvinnornas $M_{II\text{k}}=42,7$. Jämfört med hösten 2021 var medelvärdet på provet 1,5 poäng högre, skillnaden mellan män och kvinnor var 2,1 poäng större medan spridningen var 0,5 poäng större.

Utfallet från normeringen

Som tidigare nämnts normeras den kvantitativa delen och den verbala delen var för sig eftersom de ska ha lika stor vikt i provet. Varje provtagare erhåller därför en normerad poäng för den kvantitativa delen, en normerad poäng för den verbala delen samt ett medelvärde av dessa två, vilket är den poäng som används i antagningen.

När de prov som administrerades 2022 konstruerades var målsättningen att den genomsnittliga svårighetsgraden (det så kallade p -värdet) på uppgifterna i provet skulle ligga i närheten av 0,55. Detta skulle innebära att båda provdelarna skulle få en svårighetsgrad som låg nära såväl vår- som höstprovet året innan. Som tidigare diskuterades så är det i princip omöjligt att konstruera helt parallella prov innehållsligt och svårighetsmässigt, men det går att komma ganska nära när uppgifter kan utprövas innan som i Högskoleprovets fall. Utfallet visade att den genomsnittliga svårighetsgraden för uppgifterna i den kvantitativa delen blev 0,55 respektive 0,53 för vårens prov och 0,56 för höstens prov, och för den verbala delen 0,56 för samtliga prov 2022.

När det gäller den normerade poängen så gav normeringen för vårens prov 2022 medelvärde 0,91 och standardavvikelsen 0,46 för marsprovet och medelvärde 0,93 samt standardavvikelsen 0,45 för majprovet för den kvantitativa delen. För den verbala delen var normerade medelvärdena 0,82 i mars och 0,83 i maj, och standardavvikelsen 0,42 i mars och 0,44 i maj. Hösten 2022 var medelvärde 0,93 och standardavvikelsen 0,48 för den kvantitativa delen, samt var medelvärde 0,83 och standardavvikelsen 0,44 för den verbala delen.

Våren 2022

Normeringen av den kvantitativa delen av högskoleprovet våren 2022 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 45-48 råpoäng för marsprovet och i intervallet 43-46 råpoäng för majprovet. För den normerade poängen 2.0 krävdes 76 råpoäng eller mer i för provet i mars och minst 74 för provet i maj. På den kvantitativa delen av provet fick 241 provtagare (0,8 %) respektive 419 provtagare (1,5 %) den normerade poängen 2.0. De fullständiga normeringstabellerna för den kvantitativa delen våren 2022 återfinns i Bilaga 1a och 1b.

Normeringen av den verbala delen av högskoleprovet våren 2022 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 50–53 råpoäng för båda vårens prov. För den normerade poängen 2.0 krävdes 77 råpoäng eller mer på båda vårproven. På den verbala delen fick 84 provtagare (0,3 %) den normerade poängen 2.0 på det första vårens provet och 141 provtagare (0,5 %) på det andra provet. De fullständiga normeringstabellerna för den verbala delen våren 2022 återfinns i Bilaga 1c och 1d.

Vid provet i mars 2022 fick totalt 10 provtagare (0,0 %) den normerade poängen 2.00, 16 provtagare (0,1 %) fick den normerade poängen 1.95 och 134 provtagare (0,5 %) fick den normerade poängen 0.00. Vid provet i maj 2022 fick totalt 18 provtagare (0,1 %) den normerade poängen 2.00, 20 provtagare (0,1 %) fick den normerade poängen 1.95 och 84 provtagare (0,3 %) fick den normerade poängen 0.00. I Bilaga 1e och 1f framgår antalet och andelen provtagare som har uppnått respektive normerad poäng på hela provet, dvs. efter att medelvärdet på de två delarna har räknats ut.

Hösten 2022

Normeringen av den kvantitativa delen av högskoleprovet hösten 2022 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 46–49 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 77 råpoäng eller mer. På den kvantitativa delen av provet fick 352 provtagare (0,9 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den kvantitativa delen hösten 2022 återfinns i Bilaga 2a.

Normeringen av den verbala delen av högskoleprovet hösten 2022 resulterade i att den normerade poängen 1.0 erhöles i intervallet 50–53 råpoäng. För den normerade poängen 2.0 krävdes 78 råpoäng eller mer. På den verbala delen fick 135 provtagare (0.4 %) den normerade poängen 2.0. Den fullständiga normeringstabellen för den verbala delen hösten 2022 återfinns i Bilaga 2b.

Vid provet hösten 2022 fick totalt 18 provtagare (0,0 %) den normerade poängen 2.00. 29 provtagare (0,1 %) fick den normerade poängen 1.95, medan 329 provtagare (0,9 %) fick den normerade poängen 0.00. I Bilaga 2c framgår antalet och andelen provtagare som har uppnått respektive normerad poäng på hela provet, dvs. efter att medelvärdet på de två delarna har räknats ut.

För en mer utförlig beskrivning av normeringen av högskoleprovet våren och hösten 2021, se Laukaiyte, Wikström och Cobian (2022a) respektive Laukaiyte, Wikström och Cobian (2022b).

Upprepat provtagande

Högskoleprovet är öppet för alla och har inga begränsningar vad gäller hur många gånger provet kan tas. Om en sökande har fler än ett provresultat är det alltid det bästa resultatet som räknas. Möjligheten att göra provet flera gånger utnyttjas tämligen flitigt och vid varje provtillfälle brukar mellan 30 och 50 procent av provtagarna (en större andel på våren och mindre på hösten) ha genomfört minst ett tidigare prov. Åren 2008 och 2009 var andelen ”upprepare” relativt liten, 31–33 procent. Under ett antal år ökade andelen till uppåt 45–47 procent av provtagarna, men 2022 var det färre som upprepade provet, på vårproven under 30 procent (se Tabell 10). En bidragande orsak kan ha varit åldersgränsen om 19 år som infördes under covid-pandemin året innan.

Ett flertal studier har genomförts av effekterna av upprepat provtagande, men de flesta ligger ganska många år tillbaka i tiden (se Henriksson, 1991, 1993, 1995; Henriksson & Bränberg, 1992, 1994; Törnqvist & Henriksson, 2004, 2006). Vissa resultat är sannolikt giltiga även idag, men det är svårt att säga säkert eftersom både provet och vissa omständigheter kring provtagandet såsom söktryck till högre utbildning, gymnasieskolans betyg och så vidare genomgått vissa förändringar över tid. Törnqvist och Henriksson (2004) jämförde resultaten avseende upprepat provtagande för fem provtillfällen över en tidsserie från 1986 till 2002. De skillnader i normerad poäng som rapporterades mellan det första och andra provtillfället var 0.055, 0.083, 0.111, 0.093 respektive 0.083. Den ökning som noterades över de första

tillfällena förklarades med att provtagargruppen hade förändrats under den studerade tidsperioden, från att huvudsakligen ha bestått av personer över 24 år till att huvudsakligen bestå av personer under 24 år, och att yngre personer som fortfarande utbildar sig i högre grad förbättrar sina kunskaper. En annan förklaring var förändringar i provets sammansättning. Men det bör noteras att dessa studier fokuserar på äldre versioner av provet. När det gäller det prov vi har idag så har detta i huvudsak studerats av Strömbäck Hjärne (2020), även om fokus i denna forskning har varit på hur provtagare med dyslexi presterar när de tar provet upprepat och då med längre provtid. Strömbäck Hjärnes resultat visar att provtagare generellt presterar bättre när de tar provet vid ett upprepat tillfälle, i linje med tidigare forskning.

Det är dock inte helt enkelt att studera effekterna av upprepat provdeltagande. Stage och Ögren (2001) visade i en studie av två prov som gavs i slutet av 1990-talet att resultatet skiljer sig åt beroende på om det är samma eller olika individer som jämförs och om det är resultatet från det föregående till det senaste provet som jämförs, eller om det senaste resultatet jämförs med det bästa tidigare resultatet (i det fall det finns fler än två provresultat). Det finns också skillnader i provtagargruppen, där de som tar provet flera gånger och de som bara tar provet en gång tycks skilja sig åt även i andra avseenden. Stage och Ögren (2001) visade att skillnaden mellan de som tog provet för första gången och de som tog provet för fjärde gången var 19 råpoäng, medan skillnaden för samma individer i genomsnitt var ungefär nio råpoäng, och skillnaden mellan det fjärde provtillfället och bästa tidigare resultat var marginell. Det visade sig även att de initiala skillnaderna var avsevärda mellan de provtagare som under en tvåårsperiod hade genomfört ett, två, tre respektive fyra prov; skillnaden mellan dem som bara hade gjort ett prov och dem som hade gjort fyra prov uppgick till ungefär tio råpoäng.

I Tabell 10 visas andelen provtagare vid varje provtillfälle sedan våren 2009 som genomfört ett, två, tre respektive fyra prov. Observera att för varje provtillfälle så studeras provtagarna under de fyra senaste provtillfällena. Det betyder att vi inte tar hänsyn till prov som genomfördes tidigare än så. Om en person exempelvis har genomfört provet 22B men inte tagit provet vid något av de andra tillfällena (22A1 eller 22A2, 21B och 21A) räknas han eller hon som förstagångsprovtagare, även om det är möjligt att den personen har genomfört provet längre bakåt i tiden.

Våren 2022 tog hela 71 % av provdeltagarna högskoleprovet för första gången. Detta gällde vid bägge provtillfällena och var en ovanligt hög siffra. Medelvärdet av förstagångsprovtagarnas provresultat var 86,0 poäng (mars) respektive 85,2 poäng (maj). Detta kan jämföras med medelvärdet för de som tog högskoleprovet för andra gången, som var 90,7 i mars och 90,0 i maj.

Detta visar på en tydlig skillnad i resultat mellan de provtagare som tar provet för första gången och de som genomfört flera tidigare prov.

Tabell 10. Andel provtagare vid provtillfällena 09A–22B, som genomförde provet för första, andra, tredje respektive fjärde gången.

Provversion	Antal genomförda prov			
	1	2	3	4
09A	69	22	7	2
09B	68	22	7	3
10A	64	25	8	3
10B	65	23	9	3
11A	63	25	9	3
11B	63	23	10	4
12A	60	26	10	4
12B	62	24	10	4
13A	59	26	11	4
13B	63	24	10	3
14A	58	27	11	4
14B	58	26	12	4
15A	53	28	13	5
15B	55	26	13	6
16A	52	28	14	6
16B	54	26	14	7
17A	52	27	14	6
17B	54	27	13	6
18A	54	27	13	5
18B	54	27	13	6
19A	55	26	13	5
19B	56	26	12	6
20B	100			
21A1	64	36		
21A2	63	37		
21B	59	34	7	
22A1	71	18	9	2
22A2	71	18	10	2
22B	57	31	7	5

Hösten 2022 tog 57 % av provtagarna högskoleprovet för första gången. Dessa personer hade medelvärde 84,8 poäng, medan de som tog provet för andra gången (31 %) respektive tredje (7 %) gången hade medelvärde 96,1 respektive 96,8 poäng.

Statistiken över provresultaten visar det finns en inlärningseffekt av att ta provet flera gånger. Det går visserligen inte att avgöra hur stor roll tidigare erfarenhet av provgenomförandet har, vad som händer mellan provtillfällena, och hur mycket som beror på initiala skillnader mellan provtagarna. Tidigare uppföljningar av upprepat provtagande av den tidigare versionen av högskoleprovet (Henriksson 1991, 1993) har visat att de som gör provet flera gånger redan vid det första provtillfället hade högre resultat än de som tar provet bara en gång. Det betyder sannolikt att provtagare som väljer att ta provet flera gånger faktiskt har bättre kunskaper. Personer som presterar högt i prov och betyg är också generellt mer motiverade till högre studier och kan ägna mer tid åt förberedelser och att redan i förväg bestämma sig för att ta provet flera gånger. Den första gången kanske ses som ett lärtillfälle, men det skulle också kunna betyda att ett lägre provresultat inte motiverar till ytterligare försök.

Sammanfattning och diskussion

I den här rapporten har statistik från de högskoleprov som administrerades under året 2022 redovisats. Syftet med att regelbundet redovisa statistik på detta sätt är att kunna observera hur provtagarna presterat vid de senaste provtillfällena men också att kunna få en bild av om gruppen provtagare skiljer sig från tidigare år.

Som beskrivits i denna rapport så har ingen förändring skett av provet de senare åren när det gäller utformning och innehåll, bortsett från att uppgifterna är unika vid varje tillfälle. De förändringar som skett i nära tid har i huvudsak handlat om tillträde till provet, i synnerhet under covid-pandemin då tillfälliga förändringar i regelverket gjordes för att minska antalet provdeltagare. 2020 var ett år som avvek på flera sätt; först ställdes provet in under våren på grund av smittspridningen och de restriktioner som infördes i samhället vad gäller sammankomster. Det efterföljande höstprovet var högst selektivt och enbart öppet för provdeltagare utan ett giltigt provresultat sedan tidigare, och med en begränsning i antal skrivande. Åren efter, 2021 och 2022, gavs två prov under våren för att minska antalet skrivande och en nedre åldersgräns infördes, som beskrivits tidigare i rapporten. Detta påverkade av naturliga skäl sammansättningen av provtagargruppen och innebar också särskilda utmaningar för tolkningen av utvärderingspassens statistik samt för normeringen.

Normeringen av provet genererar tre olika värden; en normerad poäng för vardera provdel (kvantitativ och verbal) och en poäng för det totala provresultatet, vilket utgörs av medelvärdet av den kvantitativa och den verbala provpoängen. Som beskrivits tidigare i denna rapport så är anledningen till att tre normerade provpoäng redovisas att kunna vikta en provdel högre än den andra i antagningen. Detta var den huvudsakliga orsaken till revideringen av provet 2011, då införandet av nya delprov och ett mer balanserat verbalt och kvantitativt innehåll gav nödvändiga förutsättningar för kunna normera de två provdelarna separat. Användandet av separata provpoäng i antagningen har dock till dags dato inte införts annat än i viss försöksverksamhet till ingenjörsutbildningar, på grund av hur regelverket för antagningen till högre utbildning är formulerat. Än så länge redovisas dessa separata poäng i huvudsak i analyser av utfall, som denna rapport. I praktisk användning är det den sammanvägda poängen som gäller. Om detta kommer att förändras kommer det att bli viktigt att följa utvecklingen, inte minst när det gäller hur provtagare resonerar och vilka strategier de väljer. Detta kan också få konsekvenser för normeringen om det visar sig att motivationen att prestera högt varierar mellan provtagargrupper och mellan delprov.

I nuläget ges emellertid lika vikt till bägge provdelarna i urvalet till samtliga utbildningar. Man kan därför förvänta sig att de som tog provet 2022 presterade efter bästa förmåga på såväl den verbala som den kvantitativa delen av provet. Resultatet visar också att 2022 års prov i huvudsak inte avviker från tidigare prov, med undantag för några aspekter som i stora delar har att göra med de särskilda omständigheterna kring proven under pandemiåren. Det var något fler som tog provet 2022 än 2021, vilket troligtvis beror på att det fanns ett tak på antal deltagare 2021. Vid höstens provtillfälle, som genomfördes den 23 oktober 2022, deltog 38 477 personer, av vilka 45 procent var män och 55 procent var kvinnor. Sammanlagt var det 96 229 personer som genomförde provet 2022, vilket är 22 637 fler än året innan men 780 färre än 2019 som kan betraktas som ett normalår, det vill säga innan covid-pandemins särskilda omständigheter.

Även om gruppen provtagare under 2022 var något fler än året innan var resultaten jämförbara, och inga större skillnader i prestation kunde noteras jämfört med föregående år. Inte heller sammansättningen av provtagargruppen förändrades nämnvärt, vilket kan förklara att inga större avvikelser i prestation kunde noteras. Provtagargruppernas sammansättning och prestation på provet har sett ungefär lika ut över flera år: Provet är mest populärt bland yngre personer, där de som nyligen slutat gymnasiet eller är i slutet av sin utbildning är i majoritet. Detta har varit ett tydligt mönster sedan provet blev tillgängligt för alla i början av 1990-talet, och har inte förändrats efter att nedre åldersgränser infördes. Den tillfälliga åldersgränsen 19 år under 2021 hade större betydelse än den om 18 år som infördes 2022, eftersom det varit en relativt liten grupp provtagare under 18 år under tiden provet var öppet för alla, oavsett ålder, men desto fler 18-åringar. Den grupp provtagare som är 20 år eller yngre utgör i nuläget mellan 50 och 60 procent av provtagarna och tillsammans med den näst yngsta åldersgruppen (21–24 år) utgör de mellan 80 och 85 procent av provtagargruppen. Att det ser ut så är också rimligt utifrån att det är dessa grupper som är mest aktuella för att söka en högskoleutbildning, men det finns givetvis även äldre personer som söker sig till högskolan. Vissa tar dock provet utan att söka till högskolan inom den tidsperiod som provet är giltigt, och det kan sannolikt finnas många skäl till detta. Kanske räckte inte resultatet till den utbildning som personen vill söka sig till, eller så har omständigheterna förändrats. Några har sannolikt inte heller för avsikt att söka en högskoleutbildning inom denna tidsperiod och tar provet av andra skäl – detta gäller kanske framför allt de provtagare som är mycket unga eller i en hög ålder. Baserat på antalet provtagare, deras ålder och gymnasiebetyg kan det dock konstateras att högskoleprovet för de flesta fungerar som en ytterligare väg in i högskolan och ett komplement till gymnasiebetygen, och inte det enda möjliga alternativet. Provet ger i högre utsträckning en möjlighet att förbättra den sökandes position i konkurrensen

om attraktiva studieplatser än att utgöra den enda vägen. En viktig orsak till att provet är populärt bland sökande som har en traditionell studiebakgrund och ofta relativt goda gymnasiebetyg är givetvis att sökande inte har något att förlora på att ta provet, men förstås också att det till vissa utbildningar är en hård konkurrens och att en sökandes kunskaper kanske inte reflekteras av gymnasiebetygen, av olika skäl. När det gäller provets funktion och relevans bör man också beakta att omständigheterna sett olika ut över tid då samhället, högskolan och studenternas bakgrund och ekonomiska förutsättningar har förändrats sedan provet initialt planerades, och sedan infördes. Eftersom provtagargruppen i hög utsträckning speglar samhället i stort kan det nog också förväntas att provtagarnas bakgrund blir allt mer heterogen vad gäller tidigare utbildning. Detta som en konsekvens av att svensk skola blir allt mindre likvärdig men också att många provtagare har en annan behörighetsgivande utbildning än den traditionella gymnasieskolan. För den som inte har aktuella betyg från svensk gymnasieskola kan provet utgöra den enda möjligheten att konkurrera. Det kan i synnerhet gälla sökande med äldre betyg, med behörighet från folkhögskola eller utländska betyg. När det gäller provtagarnas utbildningsbakgrund så har inte heller den förändrats de senaste åren, inte heller fördelningen män och kvinnor, där det är fler kvinnor än män som tar provet. Ett inte oväntat resultat i analysen av 2022 års prov var könsskillnaderna i prestation, där män presterar bättre på alla delprov men i synnerhet de kvantitativa delarna, men med mindre skillnader på de verbala delarna. Att män och kvinnor presterar olika på provet är något som följt provet sedan det infördes. Trots stora ansträngningar att konstruera prov som inte ger fördelar åt någon grupp av provtagare så är könsskillnaderna alltså stabila. Även om det bör anses vara ett problem är det ett generellt sådant i provsammanhang. När det gäller storskaliga prov liknande högskoleprovet finns liknande mönster internationellt (Wikström, 2008).

Eftersom män generellt sett presterar bättre på prov än kvinnor och kvinnor generellt sett har högre betyg än män, i ett system där högskolorna antar majoriteten utifrån deras gymnasiebetyg, skulle man kanske förvänta sig att högskoleprovet är mer attraktivt för män än för kvinnor. Statistiken från provet visar dock att så inte är fallet, utan det är fler kvinnor än män som tar provet. Sannolikt är detta en effekt av intresset för högskolestudier, då det är fler kvinnor än män som söker sig till högre utbildning, och samma sak gäller skillnaderna när det gäller provtagarnas utbildningsbakgrund. Däremot går det inte att utesluta att grupperna skiljer sig även på andra sätt, eftersom det är individens val att ta provet eller inte och det därmed sker en självselektion till provet. Utan att kunna observera totalgruppen eller ett representativt urval är faktiska gruppsskillnader svåra att studera.

Resultatskillnaden mellan totalgrupperna män och kvinnor var både vid vårens och höstens prov ungefär som tidigare år. De största poängskillnaderna kan noteras i de kvantitativa delproven XYZ följt av KVA och DTK, samt det verbala delprovet ELF som ligger i paritet med XYZ i poängskillnad, till männens fördel. Mycket små könsskillnader kan noteras i de verbala delproven ORD, LÄS och MEK – i regel mindre än en råpoäng – och även där till männens fördel. Standardavvikelsena var generellt högre för höstens prov än för vårproven, bortsett från det andra vårprovet då ORD-provet låg litet högre än vanligt. Skillnaderna mellan höst- och vårproven beror sannolikt på att provtagarna på hösten är en mer heterogen grupp.

Om man ser till hur provtagare med olika bakgrund presterar på provet så har inte heller någon större förändring skett från tidigare prov. Tidigare utbildning har betydelse för prestationen på provet, där fler studieår ger ett högre provresultat. Bland de provtagare som har en studieförberedande gymnasial utbildning har de med en naturvetenskaplig inriktning de högsta poängen och de som har en humanistisk inriktning de lägsta. Att provtagare med en teoretisk gymnasieutbildning presterar högre än andra är förväntat eftersom dessa personer generellt sett är mer högpresterande i utbildningssammanhang samt att dessa utbildningar i hög grad förmedlar de kunskaper som provet mäter. När det gäller resultat och ålder finns det ett tydligt samband mellan provpoäng och ålder på den verbala delen, där äldre provtagare presterar bättre än yngre, och till det sambandet bidrar ORD-provet mest. När det gäller den kvantitativa provdelen finns inte något sådant tydligt samband; däremot avviker den yngsta gruppen (–20 år) genom att prestera bättre än äldre provtagare. Detta är tydligast på XYZ och KVA medan det är mindre tydligt på NOG och DTK. Sannolikt har det att göra med att XYZ och KVA är mer matematiskt inriktade och det därigenom är en till hjälp att ha gymnasieskolans kurser i matematik nära i tid. I linje med detta har provtagare som går eller nyss avslutat ett gymnasieprogram med en naturvetenskaplig-teknisk inriktning en fördel i synnerhet inom den yngre gruppen.

Även om resultaten på proven ställs i jämförelse med prov från tidigare år så är det inte helt enkelt att göra jämförelser mellan provtagargrupper över tid, eftersom de inte med säkerhet kan ses som jämförbara. Detta påverkas bland annat av antalet provtagare som tagit provet vid flera tillfällen. Vid proven som administrerades 2022 var det dock ovanligt många förstagångstagare vid vårproven. Då var 71% av provtagargruppen förstagångsprovtagare, vilket är den högsta siffran på många år (bortsett från provet på hösten 2020 då det bara var personer utan giltigt provresultat som fick ta provet). Vid höstprovet var antalet förstagångsprovtagare på en mer "normal" nivå och utgjorde 57 procent av provdeltagargruppen. Intresset för provet och mekanismer som

styr valet att ta provet flera gånger kan man spekulera om, men det som noterades i provtagargruppen 2022 med ökade antal förstagångstagare kan ha att göra med eftersläpande pandemieffekter och en svalnande arbetsmarknad som ökar intresset för högre utbildning.

Det finns många olika faktorer som påverkar prestation. Det kan exempelvis handla om provtagarstrategier (Baldiga, 2014; Ellis & Ryan, 2003; Ben-Shakar & Sinai, 1991), som kan påverka resultatet positivt, eller testängslan (Hancock, 2001; Cassady & Johnson, 2002; Dodeen, 2009), som ofta anses vara negativt för provet. I en studie av hur testängslan påverkar prestation på högskoleprovet (Stenlund, Eklöf & Lyrén, 2016) påvisades skillnader i såväl strategier som motivation och ängslan mellan låg- och högpresterande och mellan män och kvinnor. När det gäller provtagarstrategier så har det varit ett uttalat mål i provkonstruktionen att provet inte ska vara känsligt för sådant. Den förbättring som upprepat provdeltagande ofta resulterar i handlar dock sannolikt inte om att provtagarna lär sig lösningsprocesser eller liknande, dvs. att de "överlistar" provet. Sannolikt är det i stället så att många förstagångsprovtagare underpresterar något på grund av att de inte använder tiden helt optimalt, något som de kan lära sig med tiden. Därav ser man den största förbättringen mellan första och andra provtillfället (se t.ex. Henriksson, 1991, 1993; 1995 samt Henrikson och Bränberg, 1992, 1994, Strömbäck Hjärne 2020). Det är också oklart hur olika provtagare påverkas av den tidspress som finns. Forskning visar att många provtagare tycks tillämpa gissning i högre utsträckning mot slutet av de olika provpassen, och att provtagare som har dyslexi och därigenom fått utökad provtid presterar bättre då jämfört med när de fått samma tidsramar som övriga provtagare, vilket skulle kunna innebära att dessa provtagare har en fördel gentemot andra (Strömbäck Hjärne 2020). Det finns dock inga studier av hur provtagare hanterar de tidsramar som finns och vilka strategier de använder, vilket är en viktig fråga för framtida forskning, eftersom ett tidspressat prov riskerar validitetsproblem genom att provtagare inte förmår att visa vad de egentligen kan.

Slutligen bör nämnas att det finns ett antal faktorer att ta i beaktande när det gäller tolkningen av de gruppskillnader som redovisats. Deltagarna i högskoleprovet är en utvald grupp på så sätt att de själva valt att göra ett prov som inte är obligatoriskt. Det innebär att det varken är ett slumpmässigt eller representativt urval. Forskning har visat att det är till männens fördel när selektiviteten i grupperna är hög (se t.ex. Wilder & Powell, 1989; Cleary, 1991; Willingham & Cole, 1977). Dock finns ingen sådan forskning i en svensk kontext. För mer information kring gruppskillnader på högskoleprovet, se studierna av Stage (1985, 1988, 1991, 2005).

Referenser

- Baldiga, K. (2014). Gender differences in willingness to guess. *Management Science*, 60, 434–448. doi:10.1287/mnsc.2013.1776
- Ben-Shakhar, G., & Sinai, Y. (1991). Gender differences in multiple-choice tests: The role of differential guessing tendencies. *Journal of Educational Measurement*, 28, 23–35. doi:10.1111/jedm.1991.28.issue-1
- Cassady, J. C., & Johnson, R. B. (2002). Cognitive test anxiety and academic performance. *Contemporary Educational Psychology*, 27, 270–295.
- Cleary, A. (1991). *Gender Differences in Aptitude and Achievement Test Scores*. I Invitational Conference Proceedings, ETS. p 51-90.
- Dodeen, H. (2009). Test-related characteristics of OUAEU student: Test-anxiety, test-taking skills, guessing, attitudes toward tests, and cheating. *Journal of Faculty of Education*, 6, 31–66.
- Ellis, A. P. J., & Ryan, A. M. (2003). Race and cognitive-ability test performance: The mediating effects of test preparation, test-taking strategy use and self-efficacy. *Journal of Applied Social Psychology*, 33, 2607–2629.
- Hancock, D. R. (2001). Effects of test anxiety and evaluative threat on students' achievement and motivation. *The Journal of Educational Research*, 94, 284–290. doi:10.1080/00220670109598764
- Henriksson, W. (1991). *Effekter av upprepat provtagande* (Pm nr. 40). Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen, Avdelningen för pedagogiska mätningar.
- Henriksson, W. (1993). *The problem of repeated test taking and the SweSAT* (Em No. 5). Umeå: University of Umeå, Department of Education, Division of Educational Measurement.
- Henriksson, W. (1995). *Repeated test taking and the SweSAT* (Em No. 13). Umeå: Umeå University, Department of Educational Measurement.
- Henriksson, W., & Bränberg, K. (1992). *Effekten av upprepat provtagande. En studie av poängförändringar från första till andra provgenomförandet* (Pm nr 70). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.

- Henriksson, W., & Bränberg, K. (1994). The effects of practice on the Swedish Scholastic Aptitude Test. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 38(2), 129-148.
- Henrysson, Sten (1994). Högskoleprovets historia: några bidrag. PM : pedagogiska mätningar, 1100-696X ; 91. Umeå: Umeå universitet
- Henrysson, S. & Wedman, I. (1995). Betygen och antagningen: en historik, i RUT 93 *Urvalsmetoder*. Stockholm: Fritze, s. 7-46.
- Lyrén, P.-E., & Ögren, G. (2013). *Det nya högskoleprovet – Några valideringsstudier* (Arbetsrapport nr 49). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- SOU 2017:20. Tillträdesutredningen. *Tillträde för nybörjare – ett öppnare och enklare system för tillträde till högskoleutbildning*. Stockholm: Utbildningsdepartementet.
- Stage, C. (1985). *Gruppskillnader i provresultat. Uppgiftsinnehållets betydelse för resultatskillnader mellan män och kvinnor på prov i ordkunskap och allmänorientering*. Akademisk avhandling för doktorsexamen. Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen.
- Stage, C. (1988). Gender Differences in Test Results. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 36, 101-11.
- Stage, C. (1991). *Könsskillnader i resultat på högskoleprovet våren 1990* (Pm nr 42). Umeå: Umeå universitet, Pedagogiska institutionen.
- Stage, C. (1995). *Utprovning av provuppgifter* (Pm nr 106). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.
- Stage, C. (1996). *Samma poäng – samma prestation? En jämförelse på delprovs- och uppgiftsnivå mellan män och kvinnor med samma resultat på högskoleprovet* (Pm nr 113). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.
- Stage, C. (2005). *Socialgruppskillnader i resultat på högskoleprovet* (BVM 11:2005). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för beteendevetenskapliga mätningar.

- Stage, C. & Ögren, G. (2001). *Högskoleprovets utveckling under åren 1977–2000. Provets sammansättning och provtagargruppens sammansättning och resultat* (Pm nr 169). Umeå: Umeå universitet, Enheten för Pedagogiska mätningar.
- Stage, C. & Ögren, G. (2010). *Ett nytt högskoleprov. Bakgrund och konsekvenser* (BVM 42:2010). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- Stenlund, T., Eklöf, H., och Lyrén, P.-E. (2016). Group differences in test-taking behaviour: an example from a high-stakes testing program. *Assessment in Education: Principles, Policy & Practice*. doi: 10.1080/0969594X.2016.1142935
- Strömbäck Hjärne, M. (2020): Just Enough Time to Level the Playing Field: Time Adaptation in a College Admission Test, *Scandinavian Journal of Educational Research*, DOI:10.1080/00313831.2020.1788143
- Törnkvist, B. & Henriksson, W. (2004). *SweSAT repeat* (Em No. 24). Umeå: Umeå University, Department of Educational Measurement.
- Törnkvist, B. & Henriksson, W. (2006). *Validity issues concerning repeated test taking of the SweSAT* (Em No. 56). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för Beteendevetenskapliga mätningar
- Wedman, J. (2017). *Theory and validity evidence for a large-scale test for selection to higher education* (Doktorsavhandling). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap.
- Wikström, C. (2008). *Urvalsprov ur ett svenskt och internationellt perspektiv*. (BVM Rapport 2008:35). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för Beteendevetenskapliga mätningar
- Wikström, C. & Laukaityte, I (2022). Högskoleprovet våren och hösten 2020: provtagargruppens sammansättning och resultat. (arbetsrapport nr 68) Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- Laukaityte, I., Lyrén, & P.-E., & Cobian, L. (2021). *Normering av högskoleprovet våren 2021* (Arbetsrapport nr 66). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.

- Laukaiyte, I., Wikström, C., Cobian, L. (2022). *Normering av högskoleprovet hösten 2021* (Arbetsrapport nr 67). Umeå: Umeå universitet, Institutionen för tillämpad utbildningsvetenskap, Beteendevetenskapliga mätningar.
- Wilder, G., & Powell, K. (1989). *Sex Differences in Test Performance: A Survey of the Literature* (College Board Report, No 89-3). Educational Testing Service: Princeton
- Willingham, W. W. & Cole, N.S. (1997). *Gender and Fair Assessment*. Mahwah, New Jersey: LEA.
- Ögren, G., Stage, C., Åström, K., & Lexelius, A. (1995). *Försök inför förändring av högskoleprovets utvärderingsrutiner* (Pm nr 107). Umeå: Umeå universitet, Enheten för pedagogiska mätningar.

Kvantitativ del högskoleprovet 2022-03-12

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdelta-gare	Andel prov-deltagare (%)	Kumulativ andel provdelta-gare (%)
0 - 16	0.0	493	1.7	1.7
17 - 19	0.1	801	2.7	4.4
20 - 21	0.2	770	2.6	7.0
22 - 24	0.3	1490	5.1	12.1
25 - 27	0.4	1673	5.7	17.8
28 - 30	0.5	1779	6.1	23.9
31 - 34	0.6	2421	8.3	32.2
35 - 38	0.7	2338	8.0	40.1
39 - 41	0.8	1807	6.2	46.3
42 - 44	0.9	1802	6.1	52.4
45 - 48	1.0	2400	8.2	60.6
49 - 52	1.1	2191	7.5	68.1
53 - 56	1.2	2192	7.5	75.6
57 - 60	1.3	2021	6.9	82.5
61 - 63	1.4	1334	4.6	87.0
64 - 66	1.5	1157	3.9	91.0
67 - 68	1.6	707	2.4	93.4
69 - 71	1.7	890	3.0	96.4
72 - 73	1.8	484	1.7	98.1
74 - 75	1.9	324	1.1	99.2
76 - 80	2.0	241	0.8	100.0
		29 315	100.0	

Medelvärde = 0,91

Standardavvikelse = 0,46

Kvantitativ del högskoleprovet 2022-05-07

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdelta-gare	Andel prov-deltagare (%)	Kumulativ andel provdelta-gare (%)
0 - 17	0.0	386	1.4	1.4
18 - 20	0.1	732	2.6	3.9
21 - 22	0.2	857	3.0	7.0
23 - 24	0.3	1092	3.9	10.8
25 - 26	0.4	1253	4.4	15.2
27 - 28	0.5	1352	4.8	20.0
29 - 31	0.6	2039	7.2	27.2
32 - 35	0.7	2831	10.0	37.2
36 - 39	0.8	2696	9.5	46.7
40 - 42	0.9	1886	6.7	53.3
43 - 46	1.0	2419	8.5	61.9
47 - 50	1.1	2198	7.8	69.6
51 - 53	1.2	1535	5.4	75.0
54 - 57	1.3	1853	6.5	81.6
58 - 60	1.4	1287	4.5	86.1
61 - 63	1.5	1095	3.9	90.0
64 - 66	1.6	949	3.3	93.3
67 - 69	1.7	792	2.8	96.1
70 - 71	1.8	390	1.4	97.5
72 - 73	1.9	297	1.0	98.5
74 - 80	2.0	419	1.5	100.0
		28 358	100.0	

Medelvärde = 0,93

Standardavvikelse = 0,45

Verbal del högskoleprovet 2022-03-12

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0 - 20	0.0	1139	3.9	3.9
21 - 22	0.1	589	2.0	5.9
23 - 24	0.2	781	2.7	8.6
25 - 28	0.3	1898	6.5	15.0
29 - 31	0.4	1663	5.7	20.7
32 - 34	0.5	1803	6.2	26.9
35 - 37	0.6	2011	6.9	33.7
38 - 41	0.7	2769	9.4	43.2
42 - 45	0.8	2880	9.8	53.0
46 - 49	0.9	2763	9.4	62.4
50 - 53	1.0	2568	8.8	71.2
54 - 57	1.1	2364	8.1	79.2
58 - 60	1.2	1547	5.3	84.5
61 - 63	1.3	1342	4.6	89.1
64 - 65	1.4	776	2.6	91.7
66 - 68	1.5	948	3.2	95.0
69 - 70	1.6	487	1.7	96.6
71 - 72	1.7	413	1.4	98.0
73 - 74	1.8	280	1.0	99.0
75 - 76	1.9	192	0.7	99.7
77 - 80	2.0	102	0.3	100.0
		29 315	100.0	

Medelvärde = 0.82

Standardavvikelse = 0.42

Verbal del högskoleprovet 2022-05-07

Normeringstabell

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng. Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0 - 19	0.0	824	2.9	2.9
20 - 22	0.1	832	2.9	5.8
23 - 25	0.2	1036	3.7	9.5
26 - 29	0.3	1779	6.3	15.8
30 - 32	0.4	1550	5.5	21.2
33 - 36	0.5	2380	8.4	29.6
37 - 39	0.6	1964	6.9	36.6
40 - 42	0.7	2000	7.1	43.6
43 - 46	0.8	2762	9.7	53.3
47 - 49	0.9	1985	7.0	60.3
50 - 53	1.0	2637	9.3	69.6
54 - 56	1.1	1793	6.3	76.0
57 - 59	1.2	1703	6.0	82.0
60 - 62	1.3	1477	5.2	87.2
63 - 65	1.4	1203	4.2	91.4
66 - 68	1.5	932	3.3	94.7
69 - 70	1.6	529	1.9	96.6
71 - 72	1.7	394	1.4	98.0
73 - 74	1.8	270	1.0	98.9
75 - 76	1.9	167	0.6	99.5
77 - 80	2.0	141	0.5	100.0
		28 358	100.0	

Medelvärde = 0.83

Standardavvikelse = 0.44

Bilaga 1e

Fördelningstabell högskoleprovet 2022-03-12

Tabell som visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare som uppnått respektive normerad poäng på hela högskoleprovet.

Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0.00	134	0.5	0.5
0.05	217	0.7	1.2
0.10	262	0.9	2.1
0.15	419	1.4	3.5
0.20	485	1.7	5.2
0.25	525	1.8	7.0
0.30	625	2.1	9.1
0.35	786	2.7	11.8
0.40	795	2.7	14.5
0.45	903	3.1	17.6
0.50	975	3.3	20.9
0.55	1077	3.7	24.6
0.60	1081	3.7	28.3
0.65	1221	4.2	32.4
0.70	1286	4.4	36.8
0.75	1318	4.5	41.3
0.80	1370	4.7	46.0
0.85	1361	4.6	50.6
0.90	1402	4.8	55.4
0.95	1377	4.7	60.1
1.00	1407	4.8	64.9
1.05	1328	4.5	69.4
1.10	1252	4.3	73.7
1.15	1109	3.8	77.5
1.20	1038	3.5	81.0
1.25	930	3.2	84.2
1.30	887	3.0	87.2
1.35	740	2.5	89.7
1.40	624	2.1	91.9
1.45	533	1.8	93.7
1.50	435	1.5	95.2
1.55	386	1.3	96.5
1.60	307	1.0	97.5
1.65	232	0.8	98.3
1.70	170	0.6	98.9
1.75	124	0.4	99.3
1.80	79	0.3	99.6
1.85	62	0.2	99.8
1.90	27	0.1	99.9
1.95	16	0.1	100.0
2.00	10	0.0	100.0
29 315		100.0	

Medelvärde = 0,87

Standardavvikelse = 0,39

Bilaga 1f

Fördelningstabell högskoleprovet 2022-05-07

Tabell som visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare som uppnått respektive normerad poäng på hela högskoleprovet.

Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0.00	84	0.3	0.3
0.05	169	0.6	0.9
0.10	257	0.9	1.8
0.15	365	1.3	3.1
0.20	408	1.4	4.5
0.25	524	1.8	6.4
0.30	613	2.2	8.5
0.35	697	2.5	11.0
0.40	767	2.7	13.7
0.45	862	3.0	16.7
0.50	1008	3.6	20.3
0.55	1042	3.7	24.0
0.60	1150	4.1	28.0
0.65	1179	4.2	32.2
0.70	1225	4.3	36.5
0.75	1292	4.6	41.1
0.80	1366	4.8	45.9
0.85	1312	4.6	50.5
0.90	1325	4.7	55.2
0.95	1281	4.5	59.7
1.00	1276	4.5	64.2
1.05	1214	4.3	68.5
1.10	1108	3.9	72.4
1.15	1102	3.9	76.3
1.20	938	3.3	79.6
1.25	937	3.3	82.9
1.30	889	3.1	86.0
1.35	733	2.6	88.6
1.40	627	2.2	90.8
1.45	569	2.0	92.8
1.50	493	1.7	94.5
1.55	392	1.4	95.9
1.60	345	1.2	97.1
1.65	253	0.9	98.0
1.70	192	0.7	98.7
1.75	138	0.5	99.2
1.80	92	0.3	99.5
1.85	62	0.2	99.7
1.90	34	0.1	99.9
1.95	20	0.1	99.9
2.00	18	0.1	100.0
28 358		100.0	

Medelvärde = 0,88

Standardavvikelse = 0,39

Kvantitativ del högskoleprovet 2022-10-23**Normeringstabell**

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng, Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdelta-gare	Andel prov-deltagare (%)	Kumulativ andel provdelta-gare (%)
0 - 19	0,0	1394	3,6	3,6
20 - 21	0,1	966	2,5	6,2
22 - 23	0,2	1162	3,0	9,2
24 - 25	0,3	1326	3,5	12,6
26 - 27	0,4	1457	3,8	16,4
28 - 30	0,5	2250	5,9	22,3
31 - 33	0,6	2343	6,1	28,4
34 - 37	0,7	3051	8,0	36,4
38 - 41	0,8	2993	7,8	44,2
42 - 45	0,9	2996	7,8	52,0
46 - 49	1,0	2898	7,6	59,6
50 - 53	1,1	2826	7,4	66,9
54 - 57	1,2	2691	7,0	74,0
58 - 60	1,3	1884	4,9	78,9
61 - 63	1,4	1870	4,9	83,8
64 - 66	1,5	1721	4,5	88,2
67 - 69	1,6	1604	4,2	92,4
70 - 72	1,7	1348	3,5	95,9
73 - 74	1,8	711	1,9	97,8
75 - 76	1,9	491	1,3	99,1
77 - 80	2,0	352	0,9	100,0
		38 334	100,0	

Medelvärde = 0,93

Standardavvikelse = 0,48

Verbal del högskoleprovet 2022-10-23**Normeringstabell**

Tabell för överföring av antal rätta svar till normerad poäng, Övriga kolumner visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare för respektive normerad poäng.

Antal rätta svar	Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0 - 20	0,0	1298	3,4	3,4
21 - 23	0,1	1250	3,3	6,6
24 - 25	0,2	1022	2,7	9,3
26 - 28	0,3	1976	5,2	14,5
29 - 31	0,4	2185	5,7	20,2
32 - 35	0,5	3280	8,6	28,7
36 - 38	0,6	2697	7,0	35,8
39 - 42	0,7	3564	9,3	45,1
43 - 46	0,8	3613	9,4	54,5
47 - 49	0,9	2566	6,7	61,2
50 - 53	1,0	3219	8,4	69,6
54 - 56	1,1	2307	6,0	75,6
57 - 59	1,2	2088	5,4	81,0
60 - 62	1,3	1922	5,0	86,1
63 - 65	1,4	1595	4,2	90,2
66 - 68	1,5	1375	3,6	93,8
69 - 71	1,6	1038	2,7	96,5
72 - 73	1,7	555	1,4	98,0
74 - 75	1,8	402	1,0	99,0
76 - 77	1,9	247	0,6	99,6
78 - 80	2,0	135	0,4	100,0
		38 334	100,0	

Medelvärde = 0,83

Standardavvikelse = 0,44

Bilaga 2c

Fördelningstabell högskoleprovet 2022-10-23

Tabell som visar antalet, andelen och den kumulativa andelen provtagare som uppnått respektive normerad poäng på hela högskoleprovet.

Normerad poäng	Antal provdeltagare	Andel provdeltagare (%)	Kumulativ andel provdeltagare (%)
0,00	329	0,9	0,9
0,05	348	0,9	1,8
0,10	432	1,1	2,9
0,15	498	1,3	4,2
0,20	595	1,6	5,7
0,25	734	1,9	7,7
0,30	790	2,1	9,7
0,35	909	2,4	12,1
0,40	996	2,6	14,7
0,45	1103	2,9	17,6
0,50	1224	3,2	20,8
0,55	1334	3,5	24,2
0,60	1452	3,8	28,0
0,65	1649	4,3	32,3
0,70	1635	4,3	36,6
0,75	1696	4,4	41,0
0,80	1659	4,3	45,3
0,85	1713	4,5	49,8
0,90	1692	4,4	54,2
0,95	1669	4,4	58,6
1,00	1668	4,4	62,9
1,05	1477	3,9	66,8
1,10	1626	4,2	71,0
1,15	1421	3,7	74,7
1,20	1323	3,5	78,2
1,25	1237	3,2	81,4
1,30	1121	2,9	84,3
1,35	1086	2,8	87,2
1,40	929	2,4	89,6
1,45	849	2,2	91,8
1,50	739	1,9	93,7
1,55	605	1,6	95,3
1,60	528	1,4	96,7
1,65	431	1,1	97,8
1,70	303	0,8	98,6
1,75	228	0,6	99,2
1,80	132	0,3	99,5
1,85	69	0,2	99,7
1,90	58	0,2	99,9
1,95	29	0,1	100,0
2,00	18	0,0	100,0
	38 334	100,0	

Medelvärde = 0,88

Standardavvikelse = 0,41

RAPPORTER FRÅN INSTITUTIONEN FÖR BETEENDEVETENSKAPLIGA MÄTNINGAR

Utgivna rapporter i föregående serie:

<http://www.umu.se/edmeas/publikationer/index.html>

2004

- BVM nr 1. LÄRARENKÄT OM DE NATIONELLA PROVEN I MATEMATIK. Kurs B, C och D hösten 2003. Maria Ericsson, Björn Sigurdsson
- BVM nr 2. ORDFÖRSTÅELSE. En litteraturstudie med anknytning till högskoleprovets ORD-prov. Sandra Scott
- BVM nr 3. SJÄLVVÄRDERING SOM METOD FÖR ATT MÄTA MÅLUPPFYLLELSE VIA PROV. Anna Sundström
- BVM nr 4. ATT MÄTA SKRIVFÖRMÅGA. En forskningspresentation om provformat, reliabilitet, validitet samt sociala aspekter. Marit Sigurdson
- BVM nr 5. KLASSISK OCH MODERN TESTTEORI. Analys av det teoretiska och det praktiska körkortsprovet. Marie Wiberg
- BVM nr 6. UTBYTESKOMPLETTERINGAR BLAND DEM SOM AVSLUTADE GYMNASIET 1997–2001. Differenser mellan avgångsbetyg från gymnasiet och betyg som har kompletterats efter den ordinarie gymnasieskolan. Kent Löfgren
- BVM nr 7. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2004. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 8. HÖGSKOLEPROVET OCH DE MÅLRELATERADE BETYGEN. En studie av de första eleverna med de nya gymnasiebetygen. Anders Lexelius

2005

- BVM nr 9. LÄRARES SKATTNINGAR AV SINA ELEVERS PROVRESULTAT. Gunilla Näsström
- BVM nr 10. LÄRARENKÄT OM DE NATIONELLA PROVEN I MATEMATIK. Kurs B, C och D våren 2004. Maria Ericsson, Björn Sigurdsson
- BVM nr 11. SOCIALGRUPPSSKILLNADER I RESULTAT PÅ HÖGSKOLEPROVET. Christina Stage
- BVM nr 12. ÄR DET SVÄRARE ATT DELA MED FYRA ÄN MED TVÅ NÄR MAN LÄSER MATTE C? En jämförelse av svårighetsgrad mellan olika versioner av matematikuppgifter i Nationella kursprov. Ewa Bergqvist, Anna Lind

- BVM nr 13. DEN SVENSKA FÖRARPRÖVNINGENS RESULTAT. Sambandet mellan kunskapsprovet och körprovet för underkända och godkända provtagare. Anna Sundström, Marie Wiberg
- BVM nr 14. DATORBASERADE PROV – egenskaper, möjligheter och begränsningar. Christina Wikström
- BVM nr 15. PRESTATIONSSKILLNADER MELLAN FLICKOR OCH POJKAR I NO. En studie av uppgiftsformatets betydelse i TIMSS 2003. Niklas Eriksson
- BVM nr 16. FLICKOR, POJKAR, FYSIK OCH MATEMATIK. Skillnader i inställning mellan hög- och lågpresterande i TIMSS 1995. Lena Adolfsson
- BVM nr 17. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2005. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2006

- BVM nr 18. MODELL FÖR BESKRIVNING AV KURSPLANEN FÖR DEN SVENSKA FÖRARUTBILDNINGEN: EN LITTERATURSTUDIE. Tova Stenlund
- BVM nr 19. VIKTNING AV DELPROVEN I HÖGSKOLEPROVET. Christina Stage, Mats Hamrén, Christina Jonsson
- BVM nr 20. TIMSS FIXPUNKTER. En analys av vad elever med olika resultat i TIMSS 2003 vet och kan göra. Peter Nyström
- BVM nr 21. MODELLPRÖVNING. Empirisk prövning av teoretiska modeller för beskrivning av kursplan för förarutbildning. Tova Stenlund
- BVM nr 22. UTVECKLING AV INSTRUMENT FÖR ATT MÄTA BEGREPPET UPPLEVD FÖRARKOMPETENS. Anna Sundström
- BVM nr 23. HUR HÖGSKOLEINSTITUTIONER OCH ENHETER KAN GRANSKA SINA KURSER UR JÄMSTÄLLDHETS- OCH GENUS-PERSPEKTIV. Nuläget och framåtblick med praktiska förslag. Kent Löfgren
- BVM nr 24. JÄMFÖRELSE AV INNEHÅLL I DEN GAMLA OCH DEN NYA KURSPLANEN FÖR DEN SVENSKA FÖRARUTBILDNINGEN. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 25. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2006. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2007

- BVM nr 26. UTVÄRDERING AV INSTRUMENT FÖR UPPLEVD TEORETISK OCH PRAKTISK KOMPETENS. Ett försök med en ny förarprovsmodell. Anna Sundström
- BVM nr 27. BEGREPPET KOMPLETTERING I ETT EXAMINATIONSPERSPEKTIV. Ett försök med det praktiska körkortsprovet. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Charlotte Wahl, Bengt Holmberg
- BVM nr 28. NY KURSPLAN OCH NYA FORMER FÖR EXAMINATION. Jämförelse av förarprovet för körkort B före och efter förändringen. Marie Wiberg
- BVM nr 29. SEKVENTIELLA EFFEKTER I HÖGSKOLEPROVET AVSEENDE DELPROVET NOG. Anders Lexelius
- BVM nr 30. SAMSTÄMMIGHET MELLAN MÅL OCH PROV. En studie av det svenska förarutbildningssystemet. Tova Stenlund, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 31. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2007. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 32. SVENSKA SKOLANS LÄRARE OCH UNDERVISNING I MATEMATIK OCH NO I ETT INTERNATIONELLT PERSPEKTIV. Några resultat från TIMSS 2003. Susanne Alger

2008

- BVM nr 33. UTVECKLING OCH UTVÄRDERING AV INSTRUMENT INFÖR EN STUDIE AV LIKVÄRDIGHETEN I KÖRPROVET. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 34. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2008. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 35. URVALSPROV UR ETT SVENSKT OCH INTERNATIONELLT PERSPEKTIV. Christina Wikström

2009

- BVM nr 36. RAMVERK FÖR NATIONELLA ÄMNESPROV I BIOLOGI, FYSIK OCH KEMI I GRUNDSKOLANS ÅRSKURS 9. Peter Nyström, Maria Åström
- BVM nr 37. KUNSKAP, INTRESSE OCH STUDIEFRAMGÅNG. En litteraturgranskning. Ingela Eriksson, Widar Henriksson

- BVM nr 38. ELEVERS SYN PÅ NATIONELLA PROV. Resultat från elevenkät vid genomförandet av nationella ämnesprov i biologi, fysik och kemi i grundskolans årskurs 9 våren 2009. Maria Åström, Hanna Eklöf
- BVM nr 39. LIKVÄRDIGHETEN I KÖRPROVET. En studie av samstämmighet i bedömningen. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Sundström
- BVM nr 40. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2009. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2010

- BVM nr 41. SAMMANHÅLLET PROV. Utvärdering av effekter av ett sammanhållet teoretiskt och praktiskt förarprov. Susanne Alger, Widar Henriksson, Anna Wänglund
- BVM nr 42. ETT NYTT HÖGSKOLEPROV. Bakgrund och konsekvenser. Christina Stage, Gunilla Ögren
- BVM nr 43. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2010. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

2011

- BVM nr 44. ELEVERS SYN PÅ NATIONELLA PROV. Resultat från elevenkät vid genomförandet av nationella ämnesprov i biologi, fysik och kemi i grundskolans årskurs 9 våren 2010. Maria Åström, Hanna Eklöf
- BVM nr 45. PROVTAGARES UPPFATTNING OM FÖRARPROVET. Enkätundersökning före och efter införandet av sammanhållet förarprov. Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 46. ATT MÄTA ALLMÄNHETENS KUNSKAPER OM TRAFIKSÄKERHET. Utveckling och utprovning av instrument. Anna Sundström, Per-Erik Lyrén, Susanne Alger
- BVM nr 47. SAMSTÄMMIGHET MELLAN KURSPLAN OCH PROV. En studie av kunskapsprovet för körkortsbehörighet AM. Gunilla Näsström, Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 48. UTVÄRDERING AV KUNSKAPSPROVET FÖR KÖRKORTS-BEHÖRIGHET AM. Gunilla Näsström, Susanne Alger, Anna Sundström
- BVM nr 49. HÖGSKOLEPROVET VÅREN 2010. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 50. BESKRIVNING AV DATA OM DET PRAKTISKA FÖRARPROVET 1998–2005 OCH ANALYS AV TILLFÖRLITLIGHETEN. Susanne Alger, Anna Sundström

BVM nr 51. BESKRIVNING AV DATA OM DET PRAKTISKA FÖRARPROVET 2007–2008 OCH ANALYS AV TILLFÖRLITLIGHETEN. Susanne Alger, Anna Sundström

2012

BVM nr 52. DET NYA HÖGSKOLEPROVET. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat hösten 2011. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 53. PROV FÖR FÖRARBEVIS FÖR MOPED KLASS II. Susanne Alger, Widar Henriksson, Hanna Eklöf

BVM nr 54. PROV FÖR FÖRARBEVIS FÖR MOPED KLASS II. Enkätstudie avseende provkonstruktion och provgenomförande. Susanne Alger

BVM nr 55. SÄMRE ÅR FÖR ÅR? En studie av förändringen av andelen godkända på körprov för körkortsbehörighet B. Susanne Alger, Hanna Eklöf

2013

BVM nr 56. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2012. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Christina Stage, Gunilla Ögren

BVM nr 57. DET PRAKTISKA KÖRPROVET 2009–2011. Analys av datas tillförlitlighet samt provresultat och trender. Susanne Alger, Hanna Eklöf

BVM nr 58. NYA KURS PROV I BIOLOGI OCH KEMI FÖR GYMNASIESKOLAN. Bakgrund och resultat 2011. Gunnel Grelsson, Göran Bergqvist, Niklas Jacobsson

BVM nr 59. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2013. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Gunilla Ögren

2014

BVM nr 60. UPPFÖLJNING AV SAMMANHÅLLET FÖRARPROV. Utvärdering av effekter av ett sammanhållet teoretiskt och praktiskt förarprov mellan 2007 och 2013. Susanne Alger, Hanna Eklöf

BVM nr 61. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2014. Provdeltagargruppens sammansättning och resultat. Gunilla Ögren

2016

- BVM nr 62. TRENDER 1998–2015 AVSEENDE FÖRÄNDRINGEN AV ANDELEN GODKÄNDA PÅ KÖRPROV FÖR KÖRKORTSBEHÖRIGHET B. Susanne Alger, Hanna Eklöf
- BVM nr 63. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2015. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén
- BVM nr 64. JÄMFÖRELSE MELLAN PROVORTER. En studie av körprov för behörighet B. Susanne Alger, Hanna Eklöf

2017

- BVM nr 65. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2016. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén
- BVM nr 66. SAMMA PROV – ANDRA PROVTAGARE. En studie av förändringar i körprovsresultat och provtagargruppens sammansättning. Susanne Alger, Hanna Eklöf

2018

- BVM nr 67. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2017. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén

2019

- BVM nr 68. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2018. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Per-Erik Lyrén, Inga Laukaityte

2021

- BVM nr 69. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2019. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Christina Wikström, Inga Laukaityte

2022

- BVM nr 70. HÖGSKOLEPROVET HÖSTEN 2020. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Christina Wikström, Inga Laukaityte

2023

- BVM nr 71. HÖGSKOLEPROVET VÅREN OCH HÖSTEN 2021. Provtagargruppens sammansättning och resultat. Christina Wikström, Inga Laukaityte, Per-Erik Lyrén